

บทที่ ๓

วิธีการสร้างคำ ลักษณะการใช้ของคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสร้างคำและลักษณะการใช้ของคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีนตามขั้นตอนดังนี้

๓.๑ วิธีการสร้างคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน

๓.๑.๑ วิธีการสร้างคำสแลงไทย

๓.๑.๑.๑ การเปลี่ยนแปลงคำไทยที่มีอยู่

๓.๑.๑.๒ การสร้างคำไทยใหม่

๓.๑.๑.๓ การยืมคำ

๓.๑.๑.๔ วิธีการสร้างอื่นๆ

๓.๑.๒ วิธีการสร้างคำสแลงจีน

๓.๑.๒.๑ การเปลี่ยนแปลงคำจีนที่มีอยู่

๓.๑.๒.๒ การสร้างคำจีนใหม่

๓.๑.๒.๓ การยืมคำ

๓.๑.๒.๔ วิธีการสร้างอื่นๆ

๓.๑.๓ การเปรียบเทียบวิธีการสร้างคำสแลงไทยและจีน

๓.๑.๓.๑ การเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่

๓.๑.๓.๒ การสร้างคำใหม่

๓.๑.๓.๓ การยืมคำ

๓.๑.๓.๔ วิธีการสร้างอื่นๆ

๓.๒ ลักษณะการใช้คำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน

๓.๒.๑ ลักษณะการใช้คำสแลงไทย

๓.๒.๑.๑ การสื่อความหมายโดยนัยและโดยตรง

๓.๒.๑.๒ การใช้คำสแลงไทยเชิงการสื่อสารและการสื่ออารมณ์

๓.๒.๒ ลักษณะการใช้ของคำสแลงจีน

๓.๒.๒.๑ การสื่อความหมายโดยนัยและโดยตรง

๓.๒.๒.๒ การใช้คำสแลงจีนเชิงการสื่อสารและการสื่ออารมณ์

๓.๒.๓ การเปรียบเทียบลักษณะการใช้คำสแลงไทยและจีน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไว้ตามรายละเอียดต่อไปนี้

๓.๑ วิธีการสร้างคำสแลงไทยและคำสแลงจีน

ในการวิเคราะห์ชนิดของคำสแลงที่รวบรวมจากนิตยสารกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ ฉบับ ได้พบว่ามีคำสแลงไทยมีจำนวนทั้งหมด ๒๔๗ คำและคำสแลงมีจีนจำนวนทั้งหมด ๒๐๘ คำ นอกจากนั้นยังได้พบว่ามีคำสแลงที่ได้รวบรวมไว้ได้แบ่งเป็น ๖ ชนิด ดังนี้

ตารางที่ ๓.๑

จำนวน สัดส่วนของชนิดของคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน

ชนิดของคำสแลง	คำสแลงไทย		คำสแลงจีน	
	จำนวนคำ	สัดส่วน	จำนวนคำ	สัดส่วน
คำนาม	๕๒	๒๑.๐๕%	๕๗	๔๖.๖๓%
คำกริยา	๕๕	๓๘.๔๖%	๓๘	๑๘.๒๓%
คำวิเศษณ์	๕๐	๓๖.๔๔%	๖๐	๒๘.๘๕%
คำสรรพนาม	๒	๐.๘๒%	๑	๐.๔๘%
คำอุทาน	๓	๑.๒๑%	๔	๑.๙๒%
วลี หรืออนุประโยค	๕	๒.๐๒%	๘	๓.๘๕%
รวม	๒๔๗		๒๐๘	

จากตารางข้างต้นสรุปได้ว่า คำสแลงในทั้งสองภาษาประกอบด้วย คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำสรรพนาม คำอุทาน และวลีหรืออนุประโยค คำสแลงไทยส่วนมากประกอบด้วยคำกริยาและคำวิเศษณ์ ส่วนคำสแลงจีนส่วนมากประกอบด้วยคำนามและคำวิเศษณ์

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาวิเคราะห์วิธีการสร้างและลักษณะการใช้คำสแลงดังรายละเอียดต่อไปนี้

๓.๑.๑ วิธีการสร้างคำสแลงไทย

การศึกษาแหล่งข้อมูลจากนิตยสารวัยรุ่น a day แล้ว ผู้วิจัยได้พบวิธีการสร้างคำสแลงในภาษาไทยดังต่อไปนี้

๓.๑.๑.๑ การเปลี่ยนแปลงคำไทยที่มีอยู่

การเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่ หมายถึง คำสแลงที่สร้างขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในด้านรูปคำ การออกเสียง ความหมายกับคำที่มีอยู่ ดังนั้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์รายละเอียดไว้ดังนี้

๑. การขยายความหมายจากคำเดิม หมายถึง คำที่ใช้ความหมายใหม่หรือใช้ความหมาย โดยเฉพาะ เช่น

ก. น้ำเน่า

เรื่องนี้น้ำเน่าไม่ดี เราก็ต้องเข้าใจว่าทุกอย่างไปตามทางของมัน

(A day ๑๓๒, ๒๕๕๔: ๑๓๐)

น้ำเน่า ความหมายเดิมคือ น้ำเสีย ใช้คำนามเป็นคำกริยา และได้ขยายความกว้างออกไป หมายถึง 'ไม่ดี' 'ไม่มีคุณภาพ' (พจน.คำใหม่. ๒๕๕๐ : ๕๔) คำประเภทนี้มีจำนวนทั้งหมด ๓๘ คำ ได้แก่

หน้าเงือก ออบกบ เวร คุกรุ่น จอแบน ดิ่ง ปลวก ลีลามาก งามได้ สเมลดเวลคัม (Smell welcome) เปรี้ยว ช้างกู โครต น้ำเน่า ฉะฉาน กรีดสลบ ไม่รู้อิโหนอิเหน่ ขยี้หน้า หัวจี๊ดเลีย บ้วย เก้าอี้ กิ้น ท่าน กวนดิน เบอร์ดีแมวมอง หมกเมียด เกรียน ตัวเต็ง ไฟแรง เนื้อหอม หัวโกธัน ยาวไป กลวง ชะนี หน้าหม้อ หล่อไม่เสร็จ เบบี ซาไก ร้อยแปด แจ้ว ฟังซง จืด นับนิ้ว จ้อย เลี้ยว เพชร ชาวเกาะ ไก่กา ไฟแดง กัก งานเข้า แรด คราม่า ขยาย กินแห้ว สูดชอย กริบ กินเกาเหลา ฟองสนู วอร์ม ร่างกาย ไม่ใช่ชี ๆ กินดับ วันนีโปรง แรง เห็นห้วนมแมว ไล่แห่ง รัว เลือดใหม่ นักปั้นน้ำ มือบ ตั่งไข่ ก๊ก

๒. การเปลี่ยนแปลงเสียง หมายถึง คำสแลงไทยที่สร้างขึ้นด้วยวิธีการพ้องเสียงคำที่มีอยู่ และการใช้คำซ้ำ ได้แก่

๒.๑ การพ้องเสียง คำเหล่านี้มักเป็นคำสแลงที่ใช้ในการพูดและการพิมพ์ เช่น

ว. แหล้ม

ชีวิตจริงของสุรณ เวชกาไม่ได้แหล้มอามาเสียเลย

(A day ๑๔๐, ๒๕๕๔: ๑๓๗)

แหล้ม พ้องเสียงจาก แจ่ม ตัดมาจากแจ่มใสโดยเปลี่ยนพยัญชนะกลางตัว “จ” เป็นพยัญชนะต่ำ “ล” และเพิ่มตัวนำหน้า “ห” ตามหลักภาษาไทย หมายถึง แจ่มใส ราบรื่น คำประเภทนี้มีจำนวนทั้งหมด ๑๕ คำ ได้แก่

จับหาย จวบเบย ถั่วต้ม แห่ลม แว่ว เสียด เวล้า ฮีโซ กิจกาม ไป 4 เค้า ชั้น 55 ง่าว เบื่อเริ่ม

๒.๒ การซ้ำคำ หมายถึง การใช้คำไทยที่มีอยู่เป็นคำซ้ำ เช่น

ว. บ้าน ๆ

เราอาจใช้เทคโนโลยีบ้าน ๆ แบบระหัดวิดน้ำหรือบ้องไม้ไผ่ก็ได้

(A day ๑๓๔. ๒๕๕๔: ๗๕)

บ้าน ๆ สร้างขึ้นด้วยวิธีการซ้ำคำว่า บ้าน สองครั้ง หมายถึง พื้น ๆ ธรรมดาสามัญ (พจน.คำใหม่. ๒๕๕๓ : ๗๐) คำประเภทนี้มีจำนวนทั้งหมด ๑๓ คำ ได้แก่

กาก ๆ บ้าน ๆ หมา ๆ กล้วย ๆ เด็ก ๆ จู่ ๆ ชัด ๆ เป้ ๆ เต็ด ๆ แหมง ๆ จีบ ๆ ัจฉ ๆ หมู่ ๆ

๓. การเปลี่ยนแปลงรูปคำ หมายถึง คำสแลงไทยที่สร้างขึ้นด้วยวิธีการตัดคำ การย่อคำจากคำที่มีอยู่หรือเติมส่วนประกอบคำที่คำที่มีอยู่

๓.๑ การตัดคำ เช่น

ว. หนุกหนาน

เสียงเพลงลูกทุ่งคึกคักที่ทำให้เดินฮึกฮัก ๆ กันอย่างหนุกหนาน

(A day ๑๔๐. ๒๕๕๕: ๑๘๘)

หนุกหนาน มาจากสนุกสนาน โดยตัดพยัญชนะ “ส” ไปพร้อมเพิ่มพยัญชนะ”ห” แทน หมายถึง สนุกสนาน เพลิดเพลิน คำประเภทนี้มีจำนวนทั้งหมด ๑๕ คำ ได้แก่

หนุกหนาน แจ่ม ฟั่น ึ่งเง่า นอยด์ ๆ(อ.) จอก ๆ ชิ่ง (อ.) แบบ จืด วิต ๆ (อ.) โอ(อ.) ฟิน(ฝ.) ัจฉ(อ.) เวอร์(อ.) สเป็ค (อ.) งูจิ เค็น(อ.) แสบ (อ.) มหา”ลัย

๓.๒ การย่อคำ หมายถึง คำสแลงไทยที่ย่อจากคำที่มีอยู่โดยไม่มี ความหมายเปลี่ยนแปลง เช่น

ก. ดีไอวาย

ยังมีวิธีประดิษฐ์อุปกรณ์แบบดีไอวายเพื่อความอยู่รอด

(A day ๑๔๑. ๒๕๕๔: ๓๘)

ดีไอวาย มาจากภาษาอังกฤษว่า D.I.Y. ย่อมาจากคำว่า Do it Yourself แปลว่า ทำด้วยตัวเอง คำประเภทนี้มีจำนวนทั้งหมด ๓ คำ ได้แก่

ดีไอวาย(อ.) โบโบ้(ฝ.) G.B. (อ.)

๓.๓ การเติมส่วนประกอบในคำเดิม หมายถึงเติมพยัญชนะหรือหน่วยเสียงอยู่ข้างหน้าหรือข้างหลังของคำเดิม พร้อมอาจมีการเปลี่ยนแปลงความหมายจากเดิมด้วย เช่น

ก. มันส์

....มาร่วมสร้างสีสันสุดมันส์ในคำคีนี่

(A day ๑๔๐. ๒๕๕๕: ๒๔)

มันส์ มาจากคำว่า “มัน” ได้เติมการันต์ตัว “ส์” อยู่ข้างหลังของคำว่า มัน กลายเป็นคำกริยาและมีความหมายว่า สนุกมาก (พจน.คำใหม่. ๒๕๕๐ : ๑๒๖) คำประเภทยี้มีจำนวนทั้งหมด ๕ คำ ได้แก่

หน้าใจวี มันส์ ยากส์ ซ่าส์ ขอภัยมณิศริสุวรรณ

๓.๔ การผวนคำ หมายถึง การสลับคำ โดยใช้สระและ ตัวสะกดของพยางค์หน้าและพยางค์สุดท้าย มาสลับกัน ทำให้เกิดคำใหม่ที่อาจไม่มีความหมาย แต่การออกเสียงจะคล้องจองกับรูปเดิม

ก. ชุย

อย่าทำอะไรชุยแบบนั้นเลยถ้าไม่อยากให้เราถูกเก๊กให้เราเห็นผลงานเธอบ้าง

(A day ๑๔๑.๒๕๕๕: ๕๔)

ชุย ตัดมาจากชุยจีจิง ซึ่งผวนมาจากสิ่งห้จ้ชุยโดยสลับสระของคำว่า “สิงห์” กับ “คุย” พร้อมเปลี่ยนพยัญชนะ “ส” เป็น “ซ” และ “ก” เป็น “จ” หมายถึง จี้โม้ ชอบพูดเกินจริง โโกหก (พจน. คำใหม่. ๒๕๕๐ : ๖๓) คำสแลงที่สร้างจากการผวนนี้มี ๔ คำ ได้แก่

ชุย ปิงวิง หมาแพนดี หว่าเว้

จากข้อมูลการวิเคราะห์ข้างต้น สรุปได้ว่า คำสแลงไทยในด้านการเปลี่ยนแปลงจากคำที่มีอยู่มีจำนวนทั้งหมด ๑๓๘ คำ ประกอบด้วยคำสแลงที่มาจากการเปลี่ยนความหมายมีจำนวน ๙๕ คำ คำสแลงมาจากการเปลี่ยนแปลงเสียงมีจำนวน ๒๘ คำ และคำสแลงที่มาจากการเปลี่ยนแปลงในด้านรูปคำ ๑๕ คำ

๓.๑.๑.๒ การสร้างคำไทยใหม่ หมายถึง คำสแลงที่รวบรวมกับคำเก่า การประสมคำเก่าเป็นคำใหม่และการเกิดคำใหม่

๑. การประสมคำใหม่ หมายถึง การประสมคำเท่ากับคำเก่า หรือส่วนประกอบของคำเก่า แต่คำเก่าอาจเป็นคำไทยหรือทับศัพท์ที่มีอยู่แล้วก็ได้ เช่น

ก. เห่งื่อแตก

ลงเวทีกดดันมาก เห่งื่อแตก

(A day ๑๔๑. ๒๕๕๕: ๑๔๖)

เห่งื่อแตก เป็นคำที่ประสมใหม่โดยประกอบด้วยคำเก่า “เห่งื่อ”และ”แตก” แปลว่า ไม่ไหว ตื่นเต้นมาก ๆ คำประเภทยังมีจำนวนทั้งหมด ๓๕ คำ ได้แก่

ซัวร์ป๊าบ สวยเปือ เห่งื่อแตก เจาะแฉะ ฟาดแข็ง กีบเก้ เก้โก้ ออนป้า ตายห่า จิตตก
ตัวคืน เพี้ยวฟ้าว เอร์คอรอย ดิดแห้งก กอดเสาเข้าทรุด มือสอง แชะภาพ ซี้เคียด
ยะโสโอหัง ดิซอร์คยอดสาว เด็กแนว ชะโงกท้าว แอ็บแบ้ว เด็กต๋ม เด็กป๋ม เซ็งเป็ด
เด็กฝาก น้ำพระเอก เสือผู้หญิง หวือหวา จัดหนัก ซือบื้อ ขึ้นเทพ เดือนชนเดือน อัพ
นำดู จิวา ดิดทรู เมาร่มอย ถูกใจจ๊อด

๒. การเกิดคำใหม่ หมายถึง คำที่สะกดขึ้นมาใหม่ตามหลักภาษาไทย เช่น

ก. เนียบ

งานเครื่องสแกนลายนิ้วมือ Time works สื่อสารผ่านภาพสวยเนียบ

(A day ๑๓๘. ๒๕๕๕: ๓๐)

เนียบ เป็นคำที่สะกดขึ้นมาใหม่ด้วยพยัญชนะตัว “น” สระ”เอีย” วรรณยุกต์ไม้โท และตัวสะกด “บ” แปลว่า เรียบร้อย สมบูรณ์ ประณีต ไม่มีที่ติ (พจน.คำใหม่. ๒๕๕๐: ๕๕) คำสแลงประเภทนี้มีจำนวนทั้งหมด ๒๔ คำ ได้แก่

เนียบ จีบจ้อย สุข ห่วย เปียบ ชะงัน อะจื้อจะจื้อ เจ็ง สก้อย (ก้อย) ลันลา เขียว กล้วย
เพียบ โຈะ ๆ จิด โจ้ วันวื้อ วิน แช่ว วิน ตุ่มต่อม โก๊ะ ๆ

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สรุปว่า คำสแลงไทยใหม่สร้างด้วย ๒ วิธี ได้แก่ การประสมคำใหม่และการเกิดคำใหม่ คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่มีทั้งหมด ๖๑ คำ ประกอบด้วยคำที่ประสมคำใหม่ ๓๕ คำ และคำเกิดใหม่ ๒๔ คำ

๓.๑.๑.๓ การยืมคำ

การยืมคำหมายถึง คำสแลงที่ยืมความหมายหรือการออกเสียงจากภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่นต่างๆ

๑. การยืมภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ฝรั่งเศส เป็นต้น

๑.๑ การยืมภาษาอังกฤษ เช่น

ว. แกตสบี

ยังอายุน้อย ๆ แบบนี้ อย่าทำตัวเหมือนนายแกตสบี

(A day ๑๔๑. ๒๕๕๕: ๕๒)

แกตสบี ยืมจากภาษาอังกฤษคำว่า Gatsby ในนิทานเรื่อง The Great Gatsby ได้นำทั้งการออกเสียงและความหมายมาใช้เป็นคำสแลงไทยโดยตรง แปลว่า คุณแก่มากๆ (พจน.คำใหม่. ๒๕๕๑: ๑๒) คำสแลงประเภทนี้มีทั้งหมด ๒๔ คำ ได้แก่

แซร์ แกตสบี อิน อินเลิฟ อินดี แมส จัมโป อัฟเฟรด ทอล์กโชว์ บิ๊กบีม ไฮโซ เพอร์เฟกต์ บวม แอททิฟ เซอร์ไพรส์ คุล ๆ ซิลล์ ๆ อีเว้นต์ เฟล ๆ แจม ซูเปอร์แมน เฟล ๆ

๑.๒ การยืมภาษาจีนและภาษาอื่นๆ เช่น

ก. แป๊ก

ผู้กำกับระดับโลกก็มีหนังแป๊กนะโว้ย

(A day ๑๔๑. ๒๕๕๕: ๑๒๑)

แป๊ก เป็นคำสแลงไทยที่มาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว การถอดเสียงตามภาษาจีนกลางคือ เปี้ย (背) หมายถึง ไม่ได้เรื่อง ไม่ได้ดี คำสแลงประเภทนี้มีจำนวนทั้งหมด ๗ คำ ได้แก่

แป๊ก(จ.) กูรู(สันสกฤต) ซี้ซั่ว(จ.) ซิมิ(กต.) หนุ่มตี(จ.) เจ็ง(จ.) ดิงต๊อง(จ.)

๒. การยืมภาษาถิ่น หมายถึง คำสแลงที่มีแหล่งที่มาจากภาษาถิ่นต่างๆ ในประเทศไทย เช่น ภาษาเหนือ ภาษาใต้และภาษาอีสาน เป็นต้น

ก. จู้จู้

เจ้านายจะขึ้นเงินเดือนให้จริงไหมหรือจู้จู้ไปวัน ๆ

(A day ๑๓๗. ๒๕๕๔: ๒๓๑)

จู้จู้ มาจากภาษาถิ่นเหนือ หมายถึง โทหก คำประเภทนี้มีทั้งหมด ๓ คำ ได้แก่

จู้จู้(ภาษาเหนือ) ลี่ (ภาษาอีสาน) จู้ฮกเบเบ้ (ภาษาใต้)

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สรุปว่า คำสแลงไทยที่สร้างด้วยวิธีการยืมคำ มี ๒ วิธีหลัก ได้แก่ การยืมภาษาต่างประเทศ ทับศัพท์ และภาษาถิ่นเป็นคำสแลง คำสแลงที่มาจากกรยืมคำมีจำนวนทั้งหมด ๓๔ คำ ประกอบด้วยคำสแลงที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ ๑๑ คำและคำสแลงที่มาจากภาษาถิ่น ๑ คำ

๓.๑.๑.๔ วิธีการสร้างอื่น ๆ หมายถึง เทคนิควิธีการสร้างคำที่ไม่ปกติ และวิธีการสร้างใหม่ ๆ เช่น การเลียนแบบเสียงธรรมชาติ และการสร้างคำพังเพยเป็นคำสแลง

๑. การเลียนแบบ หมายถึง เทคนิคการสร้างคำสแลงโดยเลียนแบบเสียงธรรมชาติต่างๆ และคำสแลงเก่าที่มีอยู่แล้ว หรือ สร้างคำตามรูปแบบของคำที่มีอยู่แล้ว เช่น

น. คอ XX

เราอาจเป็นคอการเมือง คอบอล คอกีฬา คอกาแฟและคออื่นๆ

(A day ๑๔๑, ๒๕๕๕: ๒๗๒)

คอ เป็นคำที่นำหน้านามต่างๆ แสดงความสนิทสนม และหลงรักกับสิ่งนั้นๆ สร้างเป็นคำสแลงโดยเลียนแบบรูปแบบ คอ + คำนาม หมายถึง ผู้ที่หลงรักหรือสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คำประเภทนี้มีจำนวนทั้งหมด ๑๐ คำ ได้แก่

จิ๊กกี้ คอXX บ้าXX ใจรั่มๆ ชั้นเซียน วิฮิว ดีห้า เด็กแว้น ลึกๆ เสี่ยฟอร์ม แปลงร่าง

๒.การเล่นคำพังเพย หมายถึง การสร้างคำสแลงด้วยวิธีการใช้ถ้อยคำเป็นคำพังเพย แต่ต้องตีความหมายเข้าไปอีกที เช่น

ก. เอาเชือกมา

กูเคยอธิบายให้มึงฟังก็รอบแล้ว ต้องให้กูเอาเชือกมาหรือไง

(A day ๑๓๑, ๒๕๕๔: ๑๗๕)

เอาเชือกมา เป็นคำพังเพยที่ต้องการตีความหมายเข้าไปเพื่อเข้าใจว่า เอาเชือกมาจูงควาย หรือ กระบือ ซึ่งเป็นคำที่สุภาพในการสื่อสาร หมายถึงว่า โง่ ไม่ฉลาด คำสแลงที่สร้างด้วยวิธีนี้มีจำนวนทั้งหมด ๔ คำ ได้แก่

เอาเชือกมา สะครหลังข่าว ถ้วยถึงกะละมังหม้อ 7-11ดับไฟ

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สรุปว่า วิธีการสร้างอื่นๆ ประกอบด้วย ๒ วิธีคือ เลียนแบบและการเล่นคำพังเพย คำประเภทยี่มีทั้งหมด ๑๕ คำ ประกอบด้วยคำสแลงที่มาจากการเล่นแบบ ๑๑ คำ และคำสแลงที่มาจากการเล่นคำพังเพย ๔ คำ

วิธีการสร้างคำสแลงมีความหลากหลาย แต่ก็ก็มีกฎเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐาน ผู้วิจัยพบว่า คำสแลงไทยมีวิธีการสร้างย่อย ๑๓ วิธี ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงความหมาย การพ้องเสียง การซ้ำคำ การย่อคำ การตัดคำ การเติมสร้อย การยืมภาษาต่างประเทศ การยืมภาษาถิ่น การพวนคำ การเล่นพังเพย การประสมคำใหม่ การเกิดคำใหม่ และการเลียนแบบ ได้จัดเป็น ๔ ประการหลัก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่ มีจำนวนทั้งหมด ๑๓๘ คำ คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่ มีจำนวนทั้งหมด ๖๑ คำ การยืมคำ มีจำนวนทั้งหมด ๓๔ คำ และคำสแลงที่สร้างด้วยวิธีอื่นๆ มีจำนวน ๑๕ คำ

๓.๑.๒ วิธีการสร้างคำสแลงจีน

จากแหล่งข้อมูลที่มาจากนิตยสารจีน Youth Literary Digest – Kuaidian ผู้วิจัยได้รวบรวมคำสแลงมีจำนวนทั้งหมด ๒๐๓ คำ และได้วิเคราะห์ไว้ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

๓.๑.๒.๑ การเปลี่ยนแปลงคำจีนที่มีอยู่ หมายถึง คำสแลงจีนที่มาจากการเล่นแบบในด้านความหมาย รูปคำ และการออกเสียงของคำที่มีอยู่

๑. การเปลี่ยนความหมาย หมายถึง การขยายความหมายเดิมเป็นความหมายใหม่และใช้ความหมายโดยเฉพาะ เช่น

๑. 飞机场

一直以飞机场著称的李宇春，被粉丝们戏称春哥。

(สาวจอบนที่รู้จักกันไปอย่างหล่หี่ซุน ถูกแฟนคลับตั้งฉายาให้ว่า พี่ชายซุน)

(Youth Literary Digest – Kuaidian, ๒๕๕๔/๐๘: ๐๖)

ความหมายเดิมของ 飞机场 คือ สนามบิน คำสแลงจีนได้ใช้คำนามเป็นคำวิเศษณ์และขยายความหมายของคำเป็นความหมายใหม่ว่า ลักษณะของผู้หญิงที่ไม่มีหน้าอก คล้ายกับคำสแลงว่า จอบบน คำประเภทยี่มีทั้งหมด ๘๑ คำ ได้แก่

恐龙、蚁族、接招、大叔、鸡肋、黑马、白骨精、金龟婿、穿越、浮云、洗眼睛、接吻、黑木耳、打酱油、躲猫猫、入庙堂、蒸发、青蛙、大大地、五毛、花花公子、炒鱿鱼、萝莉、杀到、草根、郭美美、拖拉机、北漂、门槛、猎头、骨灰级、怪胎、瓶颈、大片、抽离、栽了、小强、重口味、裸奔、咸鱼、没理想、八卦、狗仔队、猴急、闭关、二、爆红、迷你、露脸、阔、山寨、水、晒、示众、跳墙、穿小鞋、戴绿帽子、人肉、花瓶、鸵鸟、黑人、没戏、鸡店、鸭店、光棍、飞机场、游水、食草化、放鸽子、挂了、越雷池、油水、贴标签、你妹、春光外泄、毒舌、软柿子

๒. การเปลี่ยนแปลงรูปคำ หมายถึง การย่อคำ การตัดคำและการเติมส่วนประกอบของคำ จากคำที่มีอยู่

การย่อคำ หมายถึง การย่อคำจีนหรือ ภาษาอื่นๆ ที่มีอยู่เป็นพินอิน (การประสมเสียง) ตัวเลขหรือเป็นรูปต่างๆ โดยไม่เปลี่ยนความหมายของคำเดิม เช่น

ก. PK

那时候年轻，大家经常会为一些小事而 PK 伤了和气。

(ตอนนั้นยังเด็กเราต่อยกันบ่อยเพราะเรื่องเล็กๆ ทำลายมิตรภาพของเรา)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๔/๐๕: ๕๒)

PK เป็นคำสแลงจีนที่ย่อมาจากคำอังกฤษว่า Player Killer ใช้คำนามเป็นคำกริยาและ หมายถึง ชกกัน ต่อยสู้กัน แข่งกัน ต่อยกัน คำที่สร้างด้วยวิธีนี้มีทั้งหมด ๑๓ คำ ได้แก่

PK、SB、悲催、BT、MM、TMD、酷品、潮男、
小资、NC、愤青、潮、正、

๓. การเปลี่ยนแปลงเสียง หมายถึง การพ้องเสียงจากคำที่มีอยู่โดยเปลี่ยนความหมายจากคำ เดิมหรือไม่เปลี่ยนก็ได้ เช่น

น. 呕像

郭美美一直是大家的偶（呕）像，你还不知道收敛。

(ก๊วเหมยเมยเป็นคนที่ทุกคนรังเกียจมาก เธอยังไม่รู้อายบ้างหรือ)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๔/๐๗: ๓๐)

呕像 หมายถึง ผู้ที่น่าเกลียดมาก ไม่น่าเป็นแบบอย่าง “呕” ได้พ้องเสียงกับคำว่า “偶” ซึ่งทั้ง ๒ คำนี้มีการออกเสียงว่า “ou” เหมือนกัน คำที่สร้างด้วยวิธีนี้มีทั้งหมด ๑๓ คำ ได้แก่

毒男、520、粉丝(อ.)、呕像、怪黎黍、草泥马、尼玛、神马、
杯具、狗血(อ.)、X猪脚、886、ta

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สรุปได้ว่า คำสแลงจีนที่สร้างด้วยวิธีการเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่มี จำนวนทั้งหมด ๑๐๗ คำ ประกอบด้วยคำสแลงที่มาจาก การเปลี่ยนความหมาย ๘๑ คำ คำสแลงจีน ที่มาจากการเปลี่ยนรูปคำเดิมมีจำนวน ๑๔ คำ และคำสแลงจีนที่มาจาก การเปลี่ยนเสียงมีจำนวน ๑๒ คำ

๓.๑.๒.๑ การสร้างคำจีนใหม่ หมายถึง การประสมคำที่มีอยู่ การสะกดคำใหม่ และสร้างเป็น ภาษาอื่น ๆ

๑. การประสมคำใหม่ หมายถึง การประสมคำจีนกับคำจีน และคำจีนกับภาษาอื่นๆ ที่มีอยู่ เช่น

ก. Hold (不) 住

很多处女座的朋友平时开朗，可也会突然让人 Hold 不住，玩人间蒸发。(เพื่อนหลายคนที่เกิดราศีตุลย์มักอารมณ์ดี แต่บางที่อารมณ์ก็แย่มาก ทำให้เราทนไม่ไหว เพราะคนประเภทนี้ชอบหายตัวไปนานโดยไม่ไม่แจ้งบอกใครก่อน)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๔: ๕๖)

Hold (不) 住 มาจากการประสมคำอังกฤษว่า Hold และคำจีนว่า 住 พร้อมใส่คำจีนว่า 不 อยู่หน้า 住 เพื่อแสดงความหมายเชิงปฏิเสธตามความต้องการ หมายถึง ควบคุมไม่ได้ เอาอยู่ไม่ได้ ไม่ไหว คำสแลงที่สร้างด้วยวิธีนี้มีทั้งหมด ๖๓ คำ ได้แก่

达人、淡出、蛋疼、屌丝、剩女、剩男、驴友、沙发客、秒睡、填坑团、酷毙了、钻石男、非主流、小清新、卖萌、天然呆、拧巴、吃货、拼爹、坑爹、钓鱼执法、关我鸟事、犀利哥、有型、潜规则、男 X 号、路人甲、见光死、房奴、Hold 住、蛋定、你懂的、哈日族、弄潮儿、雷人、腻歪、作秀、海龟派、闪人、伤不起、羡慕嫉妒恨、亚历山大、熟女、牛气、冒失鬼、老同、暴发户、雅贼、房婚、杰斗、窝婚、摆乌龙、二手、派头、腹黑、傲娇、途书族、杀时间、励志哥、我反正信了、高富帅

๒. การเกิดคำใหม่ หมายถึง การสะกดคำใหม่หรือ Chinenglish ตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เช่น

น. cfan

目前，海外有很多 Cfan 而且还自己配字幕。

(ปัจจุบัน มีแฟนละครโทรทัศน์จีนมีจำนวนมากในต่างประเทศ คนกลุ่มนี้

ยังทำอักษรได้ภาพเอง)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๔/๑๐: ๐๗)

Cfan เป็นคำสแลงจีนใหม่ที่สร้างจากภาษาอังกฤษ C หมายถึง Chinese Bilingual และ fan หมายถึง แฟนคลับ วัยรุ่นได้สะกด C และ fan เป็นคำใหม่ตามหลักภาษาอังกฤษ หมายถึง ฟรังที่หลงชอบดูละครโทรทัศน์จีน คำสแลงเกิดใหม่โดยสร้างเป็น Chinenglish มีจำนวนทั้งหมด ๔ คำ ได้แก่

Cfan Diaods Geilivable Eggstable

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สรุปว่า คำสแลงจีนใหม่มีวิธีการสร้าง ๒ วิธีหลัก ได้แก่ การประสมคำใหม่และการเกิดคำใหม่ คำสแลงสร้างด้วย ๒ วิธีนี้มีจำนวนทั้งหมด ๖๗ คำ ประกอบด้วย คำสแลงใหม่จากการประสมใหม่จำนวน ๖๑ คำและคำสแลงเกิดใหม่ ๔ คำ

๓.๑.๒.๓ การยืมคำ หมายถึง การยืมรูปคำ การออกเสียงหรือความหมายจากภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่นต่างๆ

๑. การยืมภาษาต่างประเทศ หมายถึงการยืมคำในภาษาต่างประเทศมาใช้เป็นคำสแลงจีน เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เกาหลี

๑.๑ การยืมภาษาอังกฤษ เช่น

ก. Pass

别说是聪明的蒋小姐，即使是傻姑娘也会因为你人品差把你 pass。

(แม้ว่าสาวโง่ ๆ ก็จะไม่เลือกคุณเพราะมารยาทนิสัยคุณ ยังไม่ต้องพูดถึงคน

ฉลาดอย่างคุณเจียงเลย)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๒: ๕๑)

Pass ยืมทั้งรูปคำและความหมายจากภาษาอังกฤษโดยตรง หมายถึง ข้าม ส่ง ้วยรุ่นจีนได้นำคำนี้มาแสดงสภาพที่ไม่ถูกใจ ไม่ถูกเลือก คำประเภทนี้มีทั้งหมด ๗ คำ ได้แก่

Low High Pass Out Pose Mr. Right Isad 绯闻女孩

๑.๒ การยืมภาษาอื่นๆ เช่น

น. 婚活

婚活主力军是女性，男性只需让自己发光，等候女性来狩猎。

(ผู้หญิงมักเป็นเจ้าภาพในงานแต่งงาน สิ่งที่ผู้ชายควรเตรียมไว้คือ ทำตัวให้

สมบูรณ์แบบขึ้นและคอยรอฝ่ายหญิงมาจับ)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๑: ๔๑)

婚活 มาจากภาษาญี่ปุ่นและเลียนแบบคำญี่ปุ่นว่า 就活 ที่หมายถึงได้รับงาน ได้ไปทำงานในสังคมญี่ปุ่น 婚活 หมายถึง กิจกรรมแต่งงาน การแต่งงาน คำสแลงที่ยืมมาจากภาษาอื่นๆ มีจำนวนทั้งหมด ๖ คำ ได้แก่

电车男、(ญ.)宅男(女)、(ญ.)熟女、(ญ.)中二病、(ญ.)食草化、(ญ.)婚活、(ญ.)

๒. การยืมภาษาอื่น หมายถึง การยืมภาษาอื่นต่างๆ ในประเทศจีน เช่น ภาษาถิ่นกวางตุ้ง ภาษาถิ่นไต้หวัน ภาษาเหนือ เป็นต้น เช่น

ก. 给力

I phone 4s 太给力了，融合了各种高新技术，功能超赞。

(มือถือรุ่น I phone 4s ดีเยี่ยมเลยได้รวบรวมเทคนิคสูงใหม่ในตัวมือถือ

โปรแกรมต่างๆ น่าสนใจมาก)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๔/๑๐: ๕๔)

给力 ยืมจากภาษาถิ่นเหนือ หมายถึง เจ๋ง ดีเยี่ยม มีพลัง เป็นกำลังใจให้ คำสแลงที่ยืมจากภาษาถิ่นนั้นมีทั้งหมด ๑๐ คำ ได้แก่

给力(ภาษาเหนือ) 有木有(ภาษาชานาน) 无厘头(ภาษากวางตุ้ง) 2B (ภาษาอิสาน)
 机车女孩 (ภาษาไต้หวัน) 黄牛票(ภาษาเซี่ยงไฮ้) (不) 折腾(ภาษาแมนจู)
 把妹 (ภาษาไต้หวัน) 靠谱(เหนือ) 鬼火(ภาษาใต้)

สรุปได้ว่า คำสแลงจีนจากการยืมคำมีจำนวนทั้งหมด ๒๓ คำ ประกอบด้วยคำสแลงจีนจากการยืมภาษาต่างประเทศมีจำนวน ๑๓ คำและคำสแลงจีนจากภาษาถิ่น ๑๐ คำ

๓.๑.๒.๔ วิธีการสร้างอื่นๆ หมายถึง วิธีการสร้างที่ไม่ใช้กันทั่วไปและวิธีการสร้างใหม่ๆ เช่น การเลียนแบบ การเล่นมุข การใช้คำพังเพย เป็นต้น

๑. การเลียนแบบ หมายถึง การเลียนแบบตามคำที่มีอยู่โดยใช้คำนำหน้าหรือคำประกอบหลัง เช่น

๑.๑ การเลียนแบบรูปแบบ “XX 门” เช่น

น. 艳照门

艳照门等一系列的事件遭到网友们铺天盖地的指责。

(เหตุการณ์เขียนจ้าวหมินภาพฉาวข่าวนี้อันนี้ได้รับคำตำหนิเต็มเว็บไซต์จาก

พวกแฟนอินเทอร์เน็ต)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๔/๑๐: ๒๕)

艳照门 มาจากการเลียนแบบศัพท์การเมือง เช่น 伊朗门、拉链门、หมายถึงข่าวไม่ดีต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเมืองในช่วงแรก ๆ ต่อจากนั้น ผู้คนก็เลียนแบบรูปแบบ “XX 门” ใน

อินเทอร์เน็ตขึ้นมาเรื่อย ๆ ความหมายก็ได้ขยายเป็นว่า ข่าหรือเหตุการณ์ที่ไม่ดี คำประเภทนี้เช่น 洞须门、海滩门、建桥门、吃奶门、摸鸟门 เป็นต้น

๑.๒ การเลียนแบบรูปแบบ “XX 族”

น. 蚁族

蚁族大部分是穷二代。

(ตระกูล “มด” ส่วนมากเป็นลูกคนจน)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๕: ๓๓)

蚁族 หมายถึง กลุ่มคนที่จบมหาวิทยาลัยแล้วทำงานได้เงินเดือนน้อย ต้องขยันอย่างมด และเช่าห้องอยู่ร่วมกันหลายคน (พจน.คำจีนใหม่. ๒๕๕๓: ๒๐๘) สร้างจากการเลียนแบบรูปแบบ XX 族 หมายถึง กลุ่มคนที่มีลักษณะหรือบุคลิกภาพคล้ายคลึงกัน คำประเภทนี้มีจำนวนมาก เช่น 月光族、途书族、啃老族、北漂族、乐活族、奔奔族、哈日族 เป็นต้น

๑.๓ การเลียนแบบรูปแบบ “XX 控”

น. 空姐制服控

很多女孩都是空姐制服控，因为看上去美丽大方。

(สาว ๆ ส่วนใหญ่บ้าเครื่องแบบ air hostess เพราะดูสง่างาม)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๕: ๐๘)

XX 控 หมายถึง ผู้ที่หลงรักสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บ้าอะไรสิ่งใดสิ่งหนึ่ง วัยรุ่นมักชอบเลียนแบบ XX 控 สร้างคำสแลงใหม่ ๆ มีจำนวนมาก เช่น 制服控、手机控、游戏控、正太控、小说控 เป็นต้น

๑.๔ การเลียนแบบรูปแบบ “X 二代”

น. 富二代

富二代不仅耍酷要强，而且经常与女星勾搭。

(ลูกคนรวยมักชอบอวดเนื้ออวดตัว และยุ่งกับดารานือหอม)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๔: ๑๒๗)

富二代 ได้เลียนแบบจากรูปแบบ X 二代 หมายถึงลูกของคนรวย คำสแลงที่ได้สร้างขึ้นโดยเลียนแบบรูปแบบ X 二代 มีจำนวนมาก เช่น 富二代、官二代、穷二代、农二代、权二代、独二代 เป็นต้น

นอกจากนั้น ยังมีการเลียนแบบรูปแบบ XX 男、XX 女、XX 同学、亲 XX 哦! คำสแลงที่มาจากการเลียนแบบมีทั้งหมด ๑๒ คำ ได้แก่

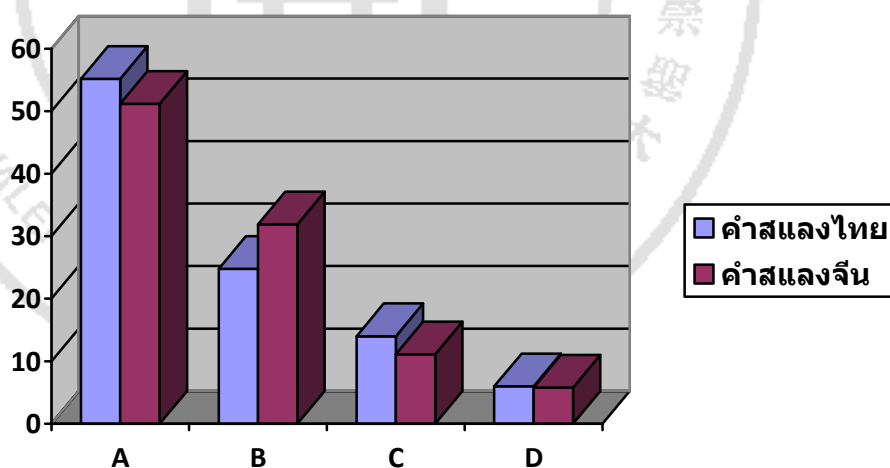
xx 男、xx 女、xx 同学、亲 xx 哦! x 二代、xx 控、xx 族、xx 门、xx 体、慢 xx、xx 了、男 x 号、xx 奴

จากการวิเคราะห์คำสแลงเงินข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า คำสแลงเงินมีวิธีการสร้างย่อย ๕ วิธี ได้แก่ การขยายความหมายจากคำที่มีอยู่ การตัดคำ การย่อคำ การพ้องเสียง การประสมคำใหม่ การสะกดใหม่ การยืมภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น และการเลียนแบบ ผู้วิจัยได้จัดเป็น ๔ วิธีหลัก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงจากคำที่มีอยู่ มีจำนวน ๑๐๗ คำ การสร้างใหม่มีจำนวน ๖๗ คำ การยืมคำมีจำนวน ๒๓ คำ และคำสแลงที่สร้างด้วยวิธีอื่น ๆ มีจำนวน ๑๒ คำ

๓.๑.๓ การเปรียบเทียบวิธีการสร้างคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน

เนื่องจากคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีนต่างก็มีวิธีการสร้างที่ไม่เหมือนกันอยู่แล้ว ผู้วิจัยจึงนำทฤษฎีของสจวร์ต เฟล็กซ์เนอร์ (Stuart Flexner, ๒๕๑๘ : ๕๕๖-๖๐๘) เป็นเกณฑ์การเปรียบเทียบวิธีการสร้างคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน เพื่อให้ความแตกต่างของคำสแลงในสองภาษานั้นกระชับยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ ๓.๑
ผลการเปรียบเทียบวิธีการสร้างคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน

หมายเหตุ : A = การเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่ B = การสร้างใหม่
C = การยืม D = วิธีการอื่นๆ

คำอธิบาย : คำสแลงไทยที่สร้างจากการเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่มีจำนวน ๕๔.๔๐% คำสแลงไทยจากการสร้างคำใหม่มีจำนวน ๒๕.๖๐% คำสแลงไทยจากการยืมคำมีจำนวน ๑๔% และ

คำสแลงไทยสร้างด้วยวิธีอื่นมีจำนวน ๖% ซึ่งรวมถึงวิธีการเลียนแบบและสร้างเป็นคำพังเพย คำสแลงจีนที่สร้างจากการเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่มีจำนวน ๕๑.๒๑% คำสแลงไทยจากการสร้างคำใหม่มีจำนวน ๓๑.๘๘% คำสแลงไทยจากการยืมคำมีจำนวน ๑๑.๑๑% และคำสแลงไทยสร้างด้วยวิธีอื่นๆ มีจำนวน ๕.๘๐% ซึ่งเป็นวิธีการเลียนแบบ

จากการเปรียบเทียบข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะการสร้างคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีนนั้นมีทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน

๑. วิธีการสร้างเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน

คำสแลงไทยและคำสแลงจีนส่วนมากสร้างจากคำที่มีอยู่ มีทั้งการเปลี่ยนความหมาย การย่อคำ และการพ้องเสียง คำสแลงไทยและคำสแลงจีนก็มีการสร้างใหม่ คำสแลงที่สร้างใหม่ในทั้งสองภาษาส่วนมากสร้างจากการประสมคำเก่า นอกจากนี้ ยังมีการยืมจากภาษาอังกฤษ ภาษาถิ่นต่าง และสร้างด้วยวิธีการเลียนแบบ ได้แสดงผลวิธีการสร้างคำที่เหมือนกันตามตารางดังนี้

ตารางที่ ๓.๒

วิธีการสร้างที่เหมือนกันของคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน

วิธีการสร้างคำของคำสแลง		คำสแลงไทย	คำสแลงจีน
การเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่	การเปลี่ยนแปลงความหมาย	สาวก อบกบ กริบ	鸵鸟、黑人、粉丝
	การย่อคำ	ดีไอวาย จีบี โบโบ้	BT、TMD、神马
	การพ้องเสียง	จุงเบย กิจกาม แหล่ม	毒男、尼玛、
การสร้างคำใหม่	การประสมคำใหม่	ซีเคียด ชัวร์ป้าบ	见光死、雷人、
การยืมคำ	การยืมภาษาอื่น	ซีเรียส เพอร์เฟกต์	isad 绯闻女孩
	การยืมภาษาถิ่น	สี่ จี้สเบเบ้	给力、二、
วิธีอื่นๆ	การเลียนแบบ	คอXX บ้าXX	XX控、XX体、

๒. วิธีการสร้างที่แตกต่างกัน

วิธีการสร้างคำสแลงไทยหลากหลายกว่า คำสแลงจีน คำสแลงไทยสร้างคำด้วยวิธีการตัดคำ การเติมส่วนของคำเก่า การซ้ำคำ การสร้างคำเป็นคำพังเพยใหม่ การสะกดเป็นคำไทยใหม่ สำหรับวิธีการสร้างของคำสแลงจีนมีแต่การสะกดคำจีนเป็นคำ Chinenglish เท่านั้น ได้แสดงผลวิธีการสร้างคำที่แตกต่างกันตามตารางดังนี้

ตารางที่ ๓.๓

วิธีการสร้างที่ต่างกันของคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน

วิธีการสร้างคำของคำสแลง		คำสแลงไทย	คำสแลงจีน
การเปลี่ยนแปลง คำที่มีอยู่	การตัดคำ	โอ ฟิน จีน	---
	การเติมส่วนประกอบของคำเก่า	มันส์ ยากส์ ซ่าส์	---
	การซ้ำคำ	หมู ๆ บ้าน ๆ	---
	การผวนคำ	หว่าเว่ ปิ้งวึ่ง	---
การสร้างคำใหม่	การเกิดคำใหม่	การเกิดคำไทยใหม่	การเกิด Chinenglish
วิธีอื่นๆ	การเล่นคำฟังเพย	7-11ดับไฟ	---

จากการเปรียบเทียบวิธีการสร้างคำสแลงได้พบว่า คำสแลงไทยและคำสแลงจีนสร้างด้วยวิธีการเปลี่ยนแปลงจากคำที่มีอยู่เป็นหลัก ยังประกอบด้วยวิธีการสร้างคำใหม่ แต่จำนวนคำสแลงจีนที่สร้างขึ้นมามีมากกว่าคำสแลงไทย และวิธีการสร้างคำสแลงไทยในด้านการเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่มีวิธีมากกว่าคำสแลงจีน

๓.๒ ลักษณะการใช้คำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน

จากการรวบรวมคำสแลงไทยและคำสแลงจีนในนิตยสารตามขอบเขตกำหนดไว้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การใช้คำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีนนั้นดังรายละเอียดต่อไปนี้

๓.๒.๑ ลักษณะการใช้คำสแลงไทย

ลักษณะการใช้ หมายถึง ลักษณะ รูปแบบการใช้ของคำสแลงไทยในบริบท หรือกาลเทศะต่างๆ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะการใช้ของคำสแลงดังต่อไปนี้

๓.๒.๑.๑ การสื่อความหมายโดยนัยและโดยตรง

๑. การสื่อความหมายโดยนัย หมายถึง การใช้คำสแลงในการสื่อสาร โดยต้องตีความหมาย มีความหมายแฝงอยู่ในการสื่อสาร เช่น การใช้คำสแลงเป็นโวหารต่างๆ และการใช้คำสแลงลดความหยาบคาย

๑.๑ การใช้อุปมาโวหาร หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ว.จอบเนน

สาว ๆ ทุกคนก็อยากสวยอยากงาม ไม่มีใครอยากเป็นผู้หญิงจอบเนนเลย

(A day ๑๔๐.๒๕๕๕: ๔๐)

จอบเนนในนี้มาจากหน้าจอบเนน ๆ ของโทรทัศน์ซึ่งถูกนำมาเปรียบเทียบกับหน้าอกของผู้หญิง หมายถึง หน้าอกแบน ๆ หรือ หน้าอกเล็ก ได้สื่อความหมายโดยนัย ต้องตีความหมายตามบริบทหรือกาลเทศะ คำสแลงไทยที่สื่อความหมายโดยใช้อุปมาโวหารนั้นมีทั้งหมด ๑๘ คำ ได้แก่

จอบเนน หน้าเงือก ดิ่ง ปลูก กาก ๆ หัวจี๋เลื้อย ห่าน จอก ๆ หมกเม็ด
ชะซี เสือผู้หญิง เพชร ชาวเกาะ แรด ฟองสบู่ หมาแพนด้า น้ำเน่า
หน้าหม้อ บัว

๑.๒ การใช้คำผิดตามภาษาปาก หมายถึง การสะกดคำต่างๆ ขึ้นมาตามการออกเสียงของคำเก่าหรือการสะกดคำไม่สมบูรณ์ เพื่อสื่อความหมายของคำเก่า การใช้คำเหล่านี้เป็นสแลงเพื่อลดความหยาบคาย เพื่อล้อเลียน เพื่อเรียบง่ายในการสื่อสาร หรือเพื่อสนุกสนาน เช่น

สน.เค้า

ผมไม่ต้องไปเสียเงินกับเรื่องพวกนี้เลย เงินส่วนใหญ่ก็เก็บไว้ให้เค้าโกงใจครับ..

(A day ๑๔๐.๒๕๕๕: ๒๒)

การใช้ “เขา” ออกเสียงผิดเป็น “เค้า” แต่สื่อความหมายแทน “เขา” เรียกแทนบุคคลที่ ๓ และเรียกแทนตัวเองในบางโอกาส คำสแลงไทยที่ใช้คำสะกดผิดมีจำนวน ๓๓ คำ ได้แก่

เขา-เค้า ถัน-ชัน หนู-นู้ ไหม-มัย นี-เนีย โนน-นูน อีเมจัน-จิน อย่างนี้-อย่างจี้
นั้น-จั้น เขี้ย-เอี้ยก สนุกสนาน-หนุกหนาน แป็บ-แปบ แล้ว-แ่ว้ว แจ่ม-แหล่ม
ถูกต้อง-ถั่วต้ม ไม่ใส่ใจ-ไม่ใส่ใจ จังเลย-จุงเบย หงุดหงิด-งุจิ ฉิบหาย-ชิบหาย
เง่า-ง่าว เต็น-ดั้น เรซิ่ง-ซิ่ง โง่งง-เง่าเง่า หงุดหงิด-งุจิ มหาวิทยาลัย-มหาลัย สวีต-วิต
โมเดิน-เดิน เวลา-เวล่า แสบปี่-แสบ หงุดหงิด-งุจิ ไฮโซ-อิโซ ฟินโนล่า-ฟิน
ตอกต้อย-ต่าต้อย หน้าโง้ง-หน้าโง้ว โอเวอร์-เวอร์ ปارانอยด์--นอยด์

๑.๓ การใช้ชื่อติพจน์ หมายถึง การเปรียบเทียบโดยการกล่าวข้อความที่เกินจริงมักเปรียบเทียบในเรื่องปริมาณว่ามีมากเหลือเกิน มีเจตนา เน้นข้อความ ที่กล่าวนั้นให้มีน้ำหนักยิ่งขึ้น

ว. ขั้นเขียน

เราจะได้พบสุดยอดความรู้จากวิทยากรขั้นเขียนในประเทศและระดับโลก

(A day ๑๔๑.๒๕๕๕: ๕๐)

เขียน เป็นคำยืมจากจีน หมายถึง เทพ เทวดา การยกย่องคนที่มีความรู้เป็นเทพโดยใช้อดี
พจน์ พุศเกิดความจริง คำสแลงไทยที่ใช้เป็นอดีพจน์ มีจำนวน ๓๐ คำ ได้แก่

ลิลามาก ขั้นเทพ ขั้นเขียน สวดยเปื้อน งามใ้ สมเวลคัม เปรี๊ยะ ช้างกู่อยู่ไหน
ออนป้า โคตร ขายจี่หน้า เหงื่อแตก กวนดิน กอดเสาเข้าทรุด ไฟแรง เนื้อหอม
ยาวไป ร้อยแปด ถูกใจจ๊อด ชูเปอร์แมน เมพจิงๆ ครามา อบกบ ไม่ใช่จี่ๆ
บ้าXX ใ้แห่ง กรืดสลบ ฟันชง เบบี่ แปลงร่าง เดือนชนเดือน

๑.๔ การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ หมายถึง การใช้รูปภาพ ตัวเลขต่างๆ ในการสื่อสารการ
แสดงอารมณ์ เพื่อสะดวกสบายในการพิมพ์ เช่น

ก. 55

ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น 55 ไม่ได้ขยันแล้วสิ

(A day ๑๓๓.๒๕๕๔: ๒๐)

การใช้เสียงหัวเราะของคนไทยเป็นตัวเลข “55” เพื่อสะดวกต่อการพิมพ์โดยไม่ต้อง
สะกดเป็นคำไทย เพราะ “55” ในภาษาไทยออกเสียงว่า ห้า ๆ ซึ่งคล้ายกับเสียงหัวเราะของมนุษย์ คำ
สแลงไทยที่ใช้เป็นตัวเลขนั้นมี ๒ คำเท่านั้น ได้แก่

55 ไป 4

๑.๕ การใช้นามนัย หมายถึง การใช้คำสแลงที่บ่งลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่ง
หนึ่งมาแสดงความหมายแทนสิ่งนั้นทั้งหมด เช่น

ก. เก้าอี้

ใครอยากเป็นนายก เอาเก้าอี้ไปเลย

(A day ๑๔๑.๒๕๕๕: ๑๕๒)

เก้าอี้ คำนี้ในที่นี้หมายถึงตำแหน่งนายก ซึ่งนำ “เก้าอี้” มาแทน “ตำแหน่ง” โดยใช้นาม
นัย ทำให้ “เก้าอี้” มีความหมายใหม่ คำสแลงที่ใช้เป็นนามนัยนี้มีจำนวนทั้งหมด ๖ คำ ได้แก่

เก้าอี้ ก็น้ำพระเอก ไก่กา ไฟแดง เลือดใหม่

๑.๖ การใช้พยัญชนะ หมายถึง การใช้คำสแลงในความหมายใดความหมายหนึ่งตามกาลเทศะและบริบทโดยไม่อาศัยโวหารต่างๆ เช่น

ก. ขยาย

เอาล่ะ เอาข่าวนี้ออกไปขยายให้เพื่อนด้วย อย่าลืมนำไปนะ

(A day ๑๓๖.๒๕๕๔: ๑๕๐)

ขยาย มีความหมายว่า ทำให้กว้างออกไป แต่นำใช้เป็นความหมายเฉพาะว่า ประชาสัมพันธ์ และแจ้งให้ทราบ คำสแลงที่ได้ใช้ความหมายเฉพาะในการสื่อสารนั้นมีจำนวน ๖๑ คำ ได้แก่

ขยาย สาวก จีบี ดีไอวาย แกดสบี อิน เวิร์ด กรุ๊ป วิถีว แป๊ก ลี ฉันทะลี
เอเฟรด ไม้รู้โอโหน่อิเหน่ อะจื้ออะจื้อ เบอร์ดี้ แมวมอง ขอกภัยมณีสรีสุวรรณ
มันส์ ไฮโซ เกรียน เต็ง เสี่ยฟอร์ม แจ่ม ชู้ชั่ว หล่อไม่เสร็จ น่องโบ แจ๋วเด็ก
อีเวนต์ โอ จ้อย เสี่ยว กิ๊ก กิ๊ก งานเข้า แจม กริบ สเป็ค อย่างแรง ซ่าส์ ฟัน
ร้าว ยากส์ มื้อบ แมส หนุ่มตี กินดับ กินเกาเหลา ตั้งไข่ กินแห้ว วันนี้โปร่ง
นักป็นน้ำ จีว่า ติดหู ติดแหง็ก มือสอง ซีเคียด ดีบอร์ดหยอดสาว จืด เซ็งเป็ด
เด็กฝาก เด็กแนว เด็กปี้ม

๑.๗ การใช้คำซ้ำ หมายถึง การใช้คำไทยซ้ำทำให้เกิดความหมายใหม่หรือขยายความหมายเดิมโดยไม่อาศัยโวหารต่างๆ เช่น

ว. หมู่ๆ

จงเอาจริงกับเรื่องหมู่ๆ-หัวข้อ

(A day ๑๓๐.๒๕๕๔: ๖๕)

หมู่ เป็นคำนาม ซึ่งเป็นสัตว์อย่างหนึ่ง ถูกใช้เป็นคำซ้ำ ความหมายจะขยายกว้างออกไปกลายเป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง ง่ายๆ ธรรมดา คำสแลงที่ใช้เป็นคำซ้ำนี้มีจำนวน ๑๓ คำ ได้แก่

หมู่ๆ กลัวๆ เต็มๆ จอกๆ จีบๆ โจ๊ะๆ บ้านๆ หมาๆ นึกๆ กากๆ
ซัดๆ กู๋ๆ เป็ๆ แหมงๆ

๑.๘ การใช้คำพังเพย หมายถึง การใช้ถ้อยคำ อุปมาที่แสดงความจริง ไม่สอนโดยตรง กล่าวกระทบเสียดสี ซึ่งมาจากเหตุการณ์เรื่องราว สื่อความหมายโดยนัย เช่น

7-11ดับไฟ

รอไปเถอะ7-11ดับไฟค่อยว่ากัน

(A day ๑๓๘.๒๕๕๕: ๓๕)

7-11ดับไฟ เป็นคำสแลงใหม่ที่ใช้กันทั่วไปในกลุ่มวัยรุ่น 7-11 เป็นร้านค้าที่เปิดทำการ ๒๔ ชั่วโมง ดังนั้น วัยรุ่นนำเรื่องดับไฟมาเล่นเป็นคำพังเพย หมายถึงสิ่งที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ คำสแลงที่ใช้เป็นคำพังเพยนั้นมีทั้งหมด ๔ คำ ได้แก่

7-11ไฟดับ - เป็นไป ไม่ได้ ถ้วยถึงกะละมังหม้อ - ไร้สาระไปวันๆ
ละครหลังข่าว - ใครๆ ก็รู้ เอาเชือกมา(จูงควาย) - โง่งจริงๆ

๑.๙ การใช้คำพวน หมายถึง การใช้คำสแลงโดยใช้สระและ ตัวสะกดของพยางค์หน้า และพยางค์สุดท้าย มาสลับกัน ทำให้เกิดคำใหม่ที่อาจไม่มีความหมาย แต่การออกเสียงจะคล้องจองกับรูปเดิม เช่น

ว.หว่าเว้

เพลงที่โดดเด่นคือ หว่าเว้ที่แอบเหงาปนกวนได้เทดี

(A day ๑๓๘.๒๕๕๔: ๑๕๔)

หว่าเว้ มาจากว่าแห่ว ซึ่งนำสระ /a:/ของว่ากับสระ /e:/ของแห่วมาสลับกัน เพื่อเล่นเสียงให้สอดคล้องกัน คำสแลงที่ใช้เป็นคำพวนนี้มี ๔ คำ ได้แก่

สิงห์จี้คู้-ซุขจี้จิง ว้าแห่ว-หว่าเว้ วิ่งปิง-ปิงวิ่ง หมี่แพนด้า-หมาแพนด้า

๑.๑๐ การใช้บุคลลวัต หมายถึง การสมมุติสิ่งต่างๆ ให้มีกิริยาอาการ ความรู้สึกเหมือนมนุษย์ในการสื่อความหมาย เพิ่มความหนักแน่นของภาษา เช่น

น. ชะโงกท้าว

คนที่ม่เวลาคงม่ไปเที่ยวกับชะโงกท้าวหรือก เที่ยวไม่สนุกเลย

(A day ๑๓๘.๒๕๕๕: ๓๓)

ชะโงกท้าว โดยใช้ท่าทางกริยาของมนุษย์ “ชะโงก” กับคณะการท่องเที่ยว ซึ่งกลายเป็น คำสแลงที่ใช้บุคลลวัตในการสื่อความหมาย หมายถึง เป็นท้าวที่พานักท่องเที่ยวไปเที่ยวสถานที่ต่างๆ

โดยไม่ให้นักท่องเที่ยวลงจากรถทัวร์แค่ชะโงกออกชมวิวต่างๆ คำสแลงที่ใช้เป็นบุคคลวัตนั้นมีทั้งหมด ๕ คำ ได้แก่

หัวโกรัน ชะโงกทัวร์ จืด นับนิ้ว คอXX

จากการวิเคราะห์ลักษณะการใช้ของคำสแลงในด้านการสื่อความหมายโดยนัยนั้น ผู้วิจัยได้พบลักษณะการใช้ของคำสแลงไทย ได้แก่ การใช้คำสแลงเป็นอุปมาโวหาร การใช้คำสแลงเป็นอุปมาพจน์ การใช้คำสแลงเป็นนามนัย การใช้คำสแลงเป็นสัญลักษณ์ การใช้คำสแลงเป็นคำสะกดผิด การใช้คำสแลงเป็นคำซ้ำ การใช้คำสแลงเป็นความหมายเฉพาะ การใช้คำสแลงเป็นคำพวน การใช้คำสแลงเป็นคำพังเพยและการใช้คำสแลงเป็นบุคคลวัต

๒. การสื่อความหมายโดยตรง หมายถึง การใช้คำสแลงสื่อความหมายกระชับ ไม่ต้องตีความตามบริบทหรือกาลเทศะต่างๆ คำสแลงคำนั้นอยู่ตามลำพังได้เสมอ การใช้ความหมายตรงตัว

๒.๑ การใช้ทับศัพท์สื่อความหมายโดยตรง หมายถึง การใช้คำสแลงโดยนำคำทับศัพท์สื่อความเข้าใจโดยตรงแต่นิยมใช้กัน ซึ่งได้นำคำทับศัพท์ที่มีความหมายตรงตัวใช้ในการสื่อสารเป็นประจำ เช่น

ก. แแชร์

ใครสนใจตามไปแชร์ได้ตามสะดวก

(A day ๑๔๑.๒๕๕๕: ๓๘)

แชร์ เป็นคำทับศัพท์ที่มาจากภาษาอังกฤษ share หมายถึง แบ่ง แบ่งปัน(พจน.คำใหม่. ๒๕๕๓: ๓๕) ซึ่งเป็นคำศัพท์สแลงที่ได้ใช้ความหมายตรงตัวเป็นประจำในการสื่อสาร และเป็นคำสแลงที่วัยรุ่นใหม่ๆ นิยมใช้กัน ทับศัพท์ที่ใช้เป็นคำสแลงนั้นมีจำนวน ๑๔ คำ ได้แก่

แชร์ป้าบ แชร์ อินเลิฟ จัมโบ้ กูรู ทอล์กโชว์ บิ๊กบี๋ม เพอร์เฟกต์ บูม ซีเครียด เม้าธมอย แอ็กทิฟ เซอร์ไพรส์ โบโบ๊ ห่วย

๒.๒ การใช้คำสแลงที่สร้างขึ้นใหม่สื่อความหมายโดยตรง หมายถึง การใช้คำสแลงที่สร้างจากการประสมใหม่และสะกดใหม่มาสื่อความเข้าใจโดยตรง เช่น

น. กิจกาม

ผู้หญิงหึงมากจะถามแฟนบ่อยเพื่อไม่ให้แฟนไปทำกิจกรรมกลางคืน

(A day ๑๓๘.๒๕๕๕: ๖๒)

กิจกรรม เป็นคำที่สะกดขึ้นมาใหม่ โดยพ้องเสียงกับคำว่า กิจกรรม หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่มุ่งไปเน้นเรื่องเพศสัมพันธ์อย่างเดียว ซึ่งเป็นความหมายแรกและความหมายเดิมของกิจกรรม แต่เป็นคำที่ใช้กันบ่อย ๆ ในกลุ่มวัยรุ่น ดังนั้นถือว่าเป็นคำสแลงที่สื่อความเข้าใจโดยตรง คำที่สื่อความหมายโดยตรง มีจำนวน ๔๑ คำ ได้แก่

เป็ียบ ฟาดแข็ง กีบเก้ เก้โก้ ตายห่า เจ๊าะแฉะ เจ้ง เพ็ยฟ้าว เด็กแว้น สก๊อย
เอรีดอรรอย แม่ง แซะภาพ ยะโสโอหัง ลั่นลา เชี่ยว เกี๋ยบ สุข ซุย เน็ยบ เพ็ยบ
แอ็บแบ้ว เด็กต๋ม จิด จี้ฮกเบเบ๊ จิดจ๊าด กิจกรรม หวือ هوا เวรกรรม โจ้ วันวือ จัด
หนัก วิน ซื่อป้อ แซว วิน ตุ่มต๋อม จิตตก โบร่าโบราณ ชะงั้น อphanดู จีบจ้อย

๒.๓ การใช้คำซ้ำสื่อความหมายโดยตรง หมายถึง คำสแลงที่ใช้คำวิเศษณ์เป็นคำซ้ำนั้น ความหมายของคำสแลงจะไม่เปลี่ยนแปลง เช่น

ว. เต็ด ๆ

ถ้าจะรู้ว่าปาร์ตี้เด็ด ๆ มีอยู่ที่ไหน ต้อง.....

(A day ๑๔๐.๒๕๕๕: ๒๕)

เด็ด มีความหมายว่า ดี ดีเยี่ยม ใช้คำซ้ำเป็น เต็ด ๆ ความหมายก็ไม่เปลี่ยนแปลง ๆ แต่ได้เพิ่มอารมณ์เชิงบวกเข้าไป ทำให้คำศัพท์มีชีวิตชีวามากขึ้น คำซ้ำประเภทนี้มีจำนวน ๗ คำ ได้แก่

เด็ด ๆ คุล ๆ ซิลล์ ๆ เฟล ๆ เฟล ๆ สวิท ๆ โกะ ๆ

จากการวิเคราะห์ลักษณะการใช้คำสแลงไทยสื่อความหมายโดยตรงนั้น ผู้วิจัยได้พบว่า คำสแลงไทยสื่อความหมายโดยตรงนั้นได้ใช้ ๓ วิธีหลัก ได้แก่ การใช้คำทับศัพท์สื่อความหมายโดยตรง การใช้คำเกิดใหม่สื่อความหมายโดยตรง และการใช้คำวิเศษณ์เป็นคำซ้ำสื่อความหมายโดยตรง

สรุปได้ว่า การใช้คำสแลงสื่อความหมายนั้นมี ๒ ลักษณะหลักได้แก่ การสื่อความหมายโดยนัย ซึ่งมีลักษณะว่า การแสดงความหมายซับซ้อน หลากหลาย ไม่แน่นอนและต้องตีความตามบริบทและกาลเทศะ มักจะใช้โวหารภาพพจน์ในการสื่อความหมาย คำประเภทนี้มีจำนวนทั้งหมด ๑๗๖ คำ อนึ่ง การสื่อความหมายโดยตรง คำสแลงกลุ่มนี้มักเป็นคำที่เกิดใหม่มีความหมายโดดเด่นหรือไม่กี่เป็นทับศัพท์ที่ยืมมาโดยตรง แต่มีสีสันในด้านรูปคำ การออกเสียง คำประเภทนี้มีจำนวน ๗๒ คำ

๓.๒.๑.๒ การใช้คำสแลงไทยเชิงการสื่อสารและการสื่ออารมณ์

๑. การใช้คำสแลงเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การใช้คำสแลงสื่อความหมายเข้าใจระหว่างผู้ส่งสื่อกับผู้รับสาร โดยไม่มีผลกระทบทางอารมณ์ เช่น

น.สาวก

สาวกของมาริโอ้มีทั้งคนไทยและชาวเมืองนอกนะ

(A day ๑๔๑.๒๕๕๕: ๒๘)

สาวก เป็นคำนามที่ใช้ในประโยคเพื่อบ่งบอกความหมายของคำและทำหน้าที่ขยายประธานเพื่อสื่อความให้ผู้รับสารเข้าใจ คำสแลงที่ใช้เพื่อการสื่อสารนั้นมีจำนวน ๘๑ คำ ได้แก่

สาวก จีบี ดีไอวาย แอร์ ชัน เบียบ ชัวร์ป๊าบ ชัด ๆ คุกรุ่น อิน ดิ่ง ฟาดแข็ง
อินเล็ฟ จู่ ๆ ชุย เบรีว แมส จัมโบ้ โคตร จุงเบย กูรู ลี ถันนะลิ เจ๊าะแนะ
เก๊าอี้ ทอล์กโชว์ กิ้น ตัวคิ้น ถั่วต้ม แมวมอง เด็กแว้น สก๊อย ดิดแห้งก นึก ๆ
นักซิ่ง มือสอง แปบ แซะภาพ เม้าท์ เม้าท์มอย ดีxorด์หยอดสาว โบร่าโบราณ
ยาวไป แหงม ๆ เบื่อเริ่ม เพียบ แปลงร่าง เวล่ำ จี้จู้ ชี๊กเบเบ๊ แจ้ว อีวันด์ โอ
น้ำพระเอก ฟันธง นับนิ้ว หนุ่มดี เด็กบีม ไป 4 จิ้น ก๊ก กัก โจ้ วิน ขยาย แจม
สุดชอย วอร์มร่างกาย มหาลัย อย่างแรง เห็นห้วนมแมว ร้ว ยากส์ เค้า เด็ก ๆ
ชัน ตั่งไข่ จีบจ้อย จัดหนัก บิ๊กบีม

๒. การใช้คำสแลงสื่ออารมณ์

๒.๑ การใช้คำสแลงเพื่อสื่ออารมณ์เชิงบวก หมายถึง คำสแลงไทยที่ใช้เพื่อบ่งบอกอารมณ์ในด้านดี เช่น แจ่มใส มีความพึงพอใจ ดีใจ เบิกบานใจ ร่าเริง สดใส ปลื้มใจ สมหวัง เป็นต้น ดังตัวอย่างเช่น

ว. ฟิน

ยุคนี้ เพลงที่ฟังแล้วฟินเลยไม่ค่อยมี หรือว่าเราล้าสมัยไปแล้ว

(A day ๑๓๖.๒๕๕๕: ๑๐๖)

ฟิน คำนี้เป็นสแลงใหม่ที่ตัดจากภาษาฝรั่งเศสว่า ฟินาเล่ (Finale) หมายถึง ถึงใจ แบบสมบูรณ์ สุดยอด เป็นคำใช้เพื่อแสดงอารมณ์ชมเชย อารมณ์รื่นเริง ซึ่งแสดงอารมณ์เชิงบวก คำประเภทนี้ที่แสดงอารมณ์เชิงบวกมีจำนวนทั้งหมด ๖๑ คำ ได้แก่

สวยเปื้อน ชั้นเทพ ชั้นเซียน อินดี้ กีบเก้ เก้เก้ อะจ๊ะอะจ๊ะ ห่าน เจ้ง เบอร์ดี จิด
 ร้อยแปด วันนี้โปร่ง บ้านๆ หมูๆ กล้วยๆ แหล่ม เพี้ยวฟ้าว เอรีดอรรอย แสบ
 มาเว้วว มันส์ เต๋ดๆ ไฮโซ ตัวเต็ง แจ่ม เพอร์เฟกต์ ไฟแรง เนื้อหอม โบโบ้
 หนูกหนาน ลั่นลา เต็กแนว แอ็กทิว เนียบ จีบๆ เซอร์ไพรส์ แอ็บแบ้ว วิตๆ
 โบโบ้ คุลๆ โจ๊ะๆ ฮีโซ ถูกใจจ๊อด จิดจ๊าด ฟิน เพชร เมพจิงๆ ปั้งว้าง
 ชูเปอร์แมน คอxx ตุ่มต่อม ไม่ใช่ชี๊ๆ ซิลล์ๆ ถูกสเป็ค บ้าxx ใจร่มๆ โก๊ะๆ
 เลือดใหม่ 55 อ้วนาคู กริดสลับ

๒.๒ การใช้คำสแลงเพื่อสื่ออารมณ์เชิงลบ หมายถึง คำสแลงไทยที่ใช้เพื่อบ่งบอก
 อารมณ์ไปทางที่ลบ ประชดประชัน ผิดหวัง เครียด น้อยใจ เศร้า หดหู่ ไม่พอใจ ผิดหวัง โกรธ เป็น
 ต้น เช่น

ว. เกรียน

เกรียน โครม มหาประลัย-หัวข้อ

(A day ๑๔๐.๒๕๕๕: ๘๖)

เกรียน เป็นคำที่ใช้กับเพื่อนๆ มีพฤติกรรมที่แตกต่างจากคนอื่น มีพฤติกรรมก้าวร้าว
 ก่อแค้น หรือเกินสภาพความเป็นจริง และเป็นคำพูดที่แสดงอารมณ์ประชดประชัน ไม่พอใจ ซึ่งเป็
 การสื่ออารมณ์เชิงลบ คำสแลงที่สื่ออารมณ์เชิงลบนั้นมีจำนวน ๑๐๑ คำ ได้แก่

หน้าหม้อ หน้าเงือก ออบกบ จี๊ว แกตสบี้ เวร คุกรุ่น จอแบน ปลวก ห่วยลีลามาก เป๊ๆ
 งามไส้ สเมทเวลคัม วิฮิว ช้างกูดู๋ไหน ออนป้า กากๆ อัฟเฟรด ไม่รู้โอโหน่อิเหน่ ซาไก
 ขายจี๊ หน้า ดายท่า ดิดหรุ หัวจี๊เลื้อย ฟัน ถ้วยถั่งกะละมั่งหม้อ เหงื่อแตก ไม่ใส่จิว กวนดิน
 เจ็ง หม่าๆ ทราย่า กิจกาม เสี่ยฟอร์ม เฟลๆ จอกๆไฟแดง เดือนชนเดือน เฟลๆ ดิงต๊อง
 นอยค์ๆ เอาเชือกมา จี๊เง่า น้ำเน่า ชะงัน มือบ นกปั้นน้ำ ไล่แห่ง ละครหลังข่าว งูจิ กินดับ
 ดอกต้อย บ้านๆ งานเข้า วินวื้อ ไก่กา ชาวเกาะ หวือหวา เสือผู้หญิง เสี่ยว จ้อย จิด ัจน์ๆ
 จิด กินแห้ว จักกี้ เวิร์ๆ แรด หม่าแพนดี้ จิตตก กินเกาเหลา วิน แซว หน้าโง้ว ซ้อบื้อ
 เซ็งเป็ด เต็ดคิม น่องโบ ชะโงกทัวร์ เบบี หล่อไม่เสร็จ 7-11ไฟดับ ง่าว ชะนี กลวง สุข
 เสี่ยก ยะโสโอหัง หัวโกรัน ซี้เครียด ซี้ซั่ว หมกเม็ด เวร เกิร์ป กอดเสาเช่าทรุด ขอกั๊กยมนิ
 ศรีสุวรรณ แกตสบี้ เด็กฝาก

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สรุปได้ว่า คำสแลงไทยที่ใช้เพื่อการสื่อสารนั้นมีจำนวนทั้งหมด ๘๔ คำ และคำสแลงไทยใช้เพื่อสื่ออารมณ์นั้นมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๔ คำ ประกอบด้วยคำสแลงที่สื่ออารมณ์เชิงบวก ๖๑ คำและคำสแลงที่สื่ออารมณ์เชิงลบนั้นมีจำนวน ๑๐๓ คำ คำสแลงไทยนั้นส่วนมากจะเป็นคำที่สื่ออารมณ์ และสื่ออารมณ์เชิงลบเป็นหลัก

สรุปลักษณะการใช้ของคำสแลงไทย-จีนไว้ดังนี้ ด้านการสื่อความหมายคือ การสื่อความหมายโดยนัยเป็นหลัก การสื่อความหมายโดยตรงเป็นรอง ด้านการสื่อสาร ส่วนการใช้คำสแลงสื่ออารมณ์คือ คำสแลงไทยสื่ออารมณ์เป็นหลัก โดยเน้นที่การสื่ออารมณ์เชิงลบ การใช้เพื่อการสื่อสารนั้นเป็นรอง

๓.๒.๒ ลักษณะการใช้คำสแลงจีน

จากการศึกษาคำสแลงจีน ๒๐๗ คำ และตัวอย่างที่ได้รวบรวมจากนิตยสารจีนตามขอบเขตที่ระบุไว้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะการใช้ของคำสแลงจีนดังรายละเอียดต่อไปนี้

๓.๒.๒.๑ การสื่อความหมายโดยนัยและโดยตรง

๑. การใช้คำสแลงโดยนัย หมายถึง การใช้คำสแลงในการสื่อสาร โดยต้องตีความหมาย มีความหมายแฝงอยู่ในการสื่อสาร เช่น การใช้คำสแลงเป็นโวหารและภาพพจน์ต่างๆ ในการสื่อความหมาย

๑.๑ การสื่อความหมายโดยใช้อติพจน์ หมายถึง การเปรียบเทียบโดยการกล่าวข้อความที่เกินจริง มักเปรียบเทียบในเรื่องปริมาณว่ามีมากเหลือเกิน มีเจตนา เน้นข้อความที่กล่าวนั้นให้มีน้ำหนักยิ่งขึ้น เช่น

ก. 压力山大

现在的年轻人伤不起啊，压力山大。

(วัยรุ่นยุคนี้หน้าทีภาระหนักจริง เกือบจะไม่ไหว)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๔/๑๒: ๐๕)

压力山大 คำนี้สื่อความหมายโดยอติพจน์ พรรณนาความคืบหนักแน่นของวัยรุ่นเป็นเหมือนภูเขา หมายถึงหนักมาก และได้สื่อความหมายของความคืบหนักโดยนัยและมีน้ำหนักมากขึ้นในบริบท คำสแลงจีนที่ใช้อติพจน์สื่อความหมายนั้นมีทั้งหมด ๒๕ คำ ได้แก่

<p>恐龙、填坑团、酷毙了、慢城、钻石男、金龟婿、拼爹、蒸发、青蛙、浮云、杀到、猎头、骨灰级、菜鸟、枪毙、杀伤力、见光死、雷人、弱爆、爆红、压力山大、牛气、冒失鬼、闪人、雷锋侠、春光外泄、毒舌、毒男、</p>
--

๑.๒ การสื่อความหมายโดยใช้อุปมาโวหาร หมายถึง การใช้คำสแลงเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งของหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยใช้ความหมายแฝงในการสื่อความหมาย เช่น

น.花瓶

民国的名女不少十有八九也是花瓶 鲜有影响文明进程者。

(สตรีชื่อดังในสมัยหมิ่นกั๋วก็มีไม่น้อย แต่ส่วนมากเป็น “แจกัน” หน้าตาดี

แต่ไร้ความสามารถ น้อยคนที่มีคุณูปการต่อสังคม)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๔/๑๑: ๕๐)

花瓶 (แจกัน) มีลักษณะ ข้างนอกสวยงามแต่ข้างในไร้ของ จึงใช้คำนี้มาเปรียบเทียบกับคนที่หน้าตาดีแต่ไร้ความสามารถ โดยใช้อุปมาโวหารสื่อความหมายในบริบท คำสแลงที่ใช้อุปมาโวหารในการสื่อความหมายนั้นมีทั้งหมด ๑๑ คำ ได้แก่

花瓶、蚁族、油水、软柿子、躲猫猫、门槛、瓶颈、咸鱼、狗仔队、鸵鸟、窝婚、

๑.๓ การสื่อความหมายโดยใช้นามนัย หมายถึง การใช้คำสแลงหรือวลีที่บ่งลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาแสดงความหมายแทนสิ่งนั้น เช่น

น. 黑木耳

对于在道上混熟了的黑木耳，玩玩得了。

(สำหรับผู้หญิงโสเภณีนั่น เราอย่าซีเรียสกับมันมากเกินไป)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๔: ๕๔)

黑木耳 ความหมายเดิมคือ เห็ดหูหนูดำ เป็นคำสแลงที่มาจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นคำที่นำลักษณะของอวัยวะเพศหญิงมาเปรียบเทียบเป็นหูหนูสีดำ เพื่อลบความหยาบคาย จึงใช้เห็ดหูหนูดำมาแทนผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์บ่อย ๆ โดยใช้นามนัย คำประเภทนี้มีทั้งหมด ๕ คำ ได้แก่

萝莉、正太、郭美美、犀利哥、黑木耳、光棍、交椅、小强、草根

๑.๔ การสื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์ หมายถึง การใช้รูปภาพ ตัวเลขต่างๆ ในการสื่อความหมาย เพื่อสะดวกต่อการพิมพ์ เช่น

520

886，我的爱人，我曾经最亲爱的人儿，520。

(บายๆ แล้ว คู่รักของฉัน คนที่ฉันเคยรัก ฉันรักเธอ)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๔/๑๐: ๑๔๑)

886 520 สองคำนี้เป็นคำที่มาจากอินเทอร์เน็ต ตัวเลข 886 (ปาปาลีว) พ้องเสียงกับคำอังกฤษว่า bye bye (บาย ๆ แล้ว) หมายถึง ลาก่อน และ 520 พ้องเสียงกับคำภาษาจีน “wǒ ài nǐ” (หว่ออ้ายหนี) หมายถึง ฉันรักเธอ คำสแลงที่ใช้ถูกใช้เป็นตัวเลขนั้นมีทั้งหมด ๒ คำ ได้แก่

886 520

๑.๕ การใช้คำผิดสื่อความหมาย หมายถึง การใช้คำผิดสื่อความหมายเดิมในการพิมพ์ คำประเภทนี้มักใช้คำที่มีการออกเสียงคล้ายคลึงกัน เช่น

ว. 杯具

毕业前最后一天有人表白成功了有人杯具了。

(วันสุดท้ายที่ก่อนจะจบการศึกษา มีบางคนประสบความสำเร็จในความรัก

แต่บางคนจบอย่างเศร้า)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๔/๑๐: ๔๕)

杯具 เป็นคำสแลงที่ใช้คำผิด คำที่ถูกต้องควรจะเป็น 悲剧 ซึ่งมีการออกเสียงที่เหมือนกัน “bēi jù” วัยรุ่นชอบใช้คำว่า 杯具 แทนคำว่า 悲剧 ในการพิมพ์ เพื่อแสดงความไม่ปกติ และใช้ความหมายเดิมว่า “เศร้า น่าเสียดาย” และใช้เพื่อลดความหยาบคายในบางโอกาส คำสแลงที่ใช้คำผิดสื่อความหมาย มีจำนวนทั้งหมด ๑๐ คำ ได้แก่

杯具 (悲剧) 酱紫 (这样子) 呕像 (偶像) 尼玛 (你妈) 草泥马 (操你妈) 神马 (什么) 有木有 (有没有) 海龟派 (海归派) 蛋定 (淡定) x猪脚 (x主角)

๑.๖ การใช้ฉันทะสื่อความหมาย หมายถึง การใช้คำสแลงสื่อความหมายต่างๆ โดยใช้ความหมายใดความหมายหนึ่งของคำ ความหมายขยาย หรือความหมายพิเศษ แต่ไม่ใช่โวหารภาพพจน์ต่างๆ เช่น

น. 大叔

在欧洲 酒保常是酒量不俗的邻家大叔。

ในยุโรป บาร์เทนเดอร์มักเป็นหนุ่มที่มีเสน่ห์แรงและดื่มเหล้าเก่ง

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๕: ๕๓)

大叔 มีความหมายเดิมว่า คุณอาในภาษาจีน แต่ปัจจุบันละครเกาหลีได้รับความนิยมมากในจีน และตัวละครนิยมเรียกผู้ชายที่มีเสน่ห์แรงและตนเองถูกใจว่า คุณอา ทำให้ 大叔 จึงมี

ความหมายดังกล่าวที่มีความหมายเฉพาะในคำสแลงจีน คำสแลงสื่อความหมายโดยใช้ความหมายเฉพาะนั้นมีทั้งหมด ๘๘ คำ ได้แก่

xx控、淡出、高富帅、电车男、接招、大叔、鸡肋、黑马、白骨精、来电、潮、穿越、洗眼睛、吃货、钓鱼执法、接吻、关我鸟事、打酱油、进入庙堂、不折腾、大大地、五毛、粉丝、花花公子、狗血、炒鱿鱼、潜规则、拖拉机、北漂族、怪胎、小资、大片、靠谱、男x号、路人甲、抽离、栽了、重口味、太装了、裸奔、没理想、弄潮儿、八卦、闭关、二、熟女、迷你、xx同学、鬼火、阔、山寨、水、晒、示众、跳墙、穿小鞋、戴绿帽子、xx门、人肉、山佬、黑人、没戏、精灵、鸭店、鸡店、摆乌龙、飞机场、游水、中二病、放鸽子、挂了、越雷池贴标签、正、你妹、腹黑、黄牛票、Out、BT、MM、TMD、2B、SB、MR.Right、low、PK、Pass High NC、

๑.๗ การสื่อความหมายโดยใช้บุคคลวัต หมายถึง การใช้คำสแลงโดยสมมุติสิ่งต่าง ๆ ให้มีกิริยาอาการ ความรู้สึกเหมือนมนุษย์ในการสื่อความหมาย เพื่อให้ภาษามีชีวิตชีวามากขึ้น เช่น

ก. 蛋疼

蛋疼的家伙 往往很难蛋定下来。

(คนที่ใจร้อนมักจะอยู่หนึ่ง ๆ ยาก)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๕: ๓๐)

蛋疼 เป็นคำที่ใช้อาการของมนุษย์ “เจ็บ” กับสิ่งที่ไม่มีชีวิต “ไข่” สร้างเป็นคำสแลงและสื่อความหมายอาการใจร้อนในการสื่อสาร โดยใช้บุคคลวัต คำสแลงจีนที่ใช้บุคคลวัตสื่อความหมายนั้นมีทั้งหมด ๔ คำ ได้แก่

蛋疼、猴急、露脸、杀时间、房奴、

จากการวิเคราะห์ลักษณะการใช้คำสแลงจีนที่สื่อความหมายโดยนัยพบว่า คำสแลงจีนที่สื่อความหมายโดยนัยนั้นประกอบด้วย การสื่อความหมายโดยใช้บุคคลวัต ความหมายเฉพาะ อุปมาโวหาร คำพืด บุคคลวัต สัญลักษณ์และอติพจน์ คำประเภทนี้มีทั้งหมด ๑๕๐ คำ

๒. การสื่อความหมายโดยตรง หมายถึง การใช้คำสแลงจีนสื่อความหมายกระชับ ไม่ต้องตีความตามบริบทหรือกาลเทศะต่างๆ คำสแลงคำนั้นอยู่ตามลำพังได้เสมอ เป็นการใช้ความหมายตรงตัว

๒.๑ การใช้คำสแลงเกิดใหม่ หมายถึง การใช้คำสแลงที่สร้างใหม่เกิดใหม่สื่อความหมาย ซึ่งคำประเภทนี้เป็นคำที่ใช้ความหมายแรกในการสื่อสารแต่ได้รับความนิยมในกลุ่มวัยรุ่น เช่น

น. 屌丝、D 丝、吊丝

香港屌丝的月薪低于 6000 元。

(เงินเดือนของ diaos (เงินเตี้ยดำ) ส่องกงน้อยกว่า ๖๐๐๐ หยวน)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๕: ๓๑)

屌丝 เป็นคำสแลงที่สร้างขึ้นมาใหม่โดยใช้คำว่า 屌 (ยากจน) และ 丝 (แฟนคลับ) และมีความหมายว่า คนที่ยากจน ไม่มีรถไม่มีบ้าน มีเงินเดือนน้อย ซึ่งเป็นความหมายเดิมของคำนี้ คำสแลงที่ใช้คำใหม่สื่อความหมายโดยตรงนั้นมีทั้งหมด ๓๖ คำ ได้แก่

屌丝、悲催、剩女、剩男、宅男、宅女、驴友、沙发客、非主流、小清新、卖萌、达人、天然呆、、有型、酷品、潮男、IT 男、哈日、腻歪、作秀、婚活、愤青、雅贼、房婚、杰斗、二手、老同、途书族、食草化、拧巴、秒睡、傲娇、绯闻女孩、Hold 住、isad、Cfan、Pose、

๒.๒ การใช้คำเก่า หมายถึง การใช้คำสแลงที่มาจากคำที่มี แต่ได้รับความนิยมในปัจจุบันโดยไม่เปลี่ยนความหมายเดิม เช่น

ก. 无厘头

乍听之下，这个想法非常无厘头，但是也完全有可能成为现实。(แรก ๆ ฟังไฉ่เฉียนี้แล้ว รู้สึกว่าไม่น่าเป็นไปได้เลย แต่อาจกลายเป็นความจริงก็เป็นไปได้)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๗: ๔๕)

无厘头 เป็นคำเก่า ซึ่งเป็นภาษาถิ่นกวางตุ้ง มีการใช้มาโดยตลอด แต่คำนี้ได้รับความนิยมพร้อมกับภาพยนตร์ที่โจวชิงฉือแสดง และถูกเผยแพร่สู่สังคมภายนอก ยังคงความหมายเดิมอยู่ว่า ไร้เหตุผล คำสแลงประเภทนี้เป็นคำเก่าที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน มีจำนวนทั้งหมด ๒๑ คำ ได้แก่

Ta、穷二代、吐槽、给力、无厘头、机车女孩、太有才了、酷毙了、伤不起、你懂的、把妹、xx 体、很疗伤、羡慕嫉妒恨、暴发户、月光族、派头、x 二代、励志哥、硬汉、我反正信了!

จากการวิเคราะห์การใช้คำสแลงสื่อความหมายโดยตรงข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้พบ ลักษณะการใช้ ๒ ลักษณะ คือ การใช้คำสแลงเกิดใหม่ และใช้คำเก่าสื่อความหมายโดยตรง คำทั้งประเภทนี้มีจำนวนทั้งหมด ๕๗ คำ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า คำสแลงเงินส่วนมากเป็นคำสื่อความหมายโดยนัย คำกลุ่มนี้สื่อความหมายตามบริบท ไม่สามารถใช้ตามคำพ้อง แต่การใช้คำสแลงสื่อความหมายโดยตรงนั้นก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ และคำกลุ่มนี้เป็นคำที่สื่อความหมายกระชับ ใช้ตามคำพ้องได้

๓.๒.๒.๒ การใช้คำสแลงเงินเชิงการสื่อสารและการสื่ออารมณ์ หมายถึง การใช้คำสแลงเงินเพื่อการสื่อความเข้าใจระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร และแสดงความรู้สึก นึกคิด อารมณ์ต่างๆ

๑. การใช้คำสแลงเชิงการสื่อสาร หมายถึง การใช้คำสแลงสื่อความเข้าใจ ความชัดเจนในการสื่อสาร เช่น

สน. Ta

带你的理想与 Ta 去重庆吧!

(ไปลงจิ้งกับเขาเถิดพร้อมนำความฝันไปด้วย)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๕: ๑๘)

Ta เป็นคำสแลงที่ใช้กันทั่วไปในสิ่งพิมพ์หรืออินเทอร์เน็ต คำนี้พิมพ์ง่ายสื่อความหมายกระชับ อีกทั้งสามารถแก้ปัญหาการใช้คำว่า เขา เนื่องจากคำว่า เขา ในภาษาจีนต้องแยกเป็น “他、她” ๒ คำ ซึ่งคำแรกหมายถึงเพศชายและคำหลังหมายถึงเพศหญิง แต่ออกเสียงเหมือนกันคือ Ta ผู้วิจัยจึงสร้างคำว่า Ta แทน ๒ คำนี้ ทำให้ความหมายนี้ง่ายต่อการสื่อสารและลดความยุ่งยากต่อการพิมพ์ คำสแลงที่ใช้เพื่อการสื่อสารนั้นมีทั้งหมด ๘๑ คำ ได้แก่

Ta、电车男、毒男、穷二代、蚁族、剩男、剩女、宅男、宅女、驴友、沙发客、接招、大叔、慢城、穿越、洗眼睛、钓鱼执法、接吻、黑木耳、打酱油、躲猫猫、进入庙堂、不折腾、Hold住、Hold不住、神马、你懂的、MM、五毛、粉丝、炒鱿鱼、PK、IT男、把妹、杀到、秒睡、黄牛票、北漂族、门槛、猎头、瓶颈、小资、男x号、路人甲、淡出、哈日族、裸奔、Pass、XX体、有没有、婚活、闭关、x猪脚、熟女、PK、晒、示众、XX门、人肉、Cfan、月光族、机车女孩、886、520、房婚、精灵、斗杰、鸭店、鸡店、窝婚、摆乌龙、二手、派头、老同、中二病、途书族、杀时间、食草化、x二代、放鸽子、越雷池、油水、闪人、走光、

๒. การใช้คำสแลงเชิงอารมณ์ หมายถึง การใช้คำสแลงแสดงอารมณ์ต่างๆ เช่น การใช้คำสแลงเพื่อสื่ออารมณ์ขบขัน ประชดประชัน ชมเชย สมหวัง ประหลาดใจ เศร้า โกรธ ซาบซึ้ง สับสน ดีใจ เครียด เป็นต้น ซึ่งบ่งบอกอารมณ์เชิงบวกหรืออารมณ์เชิงลบได้

๒.๑ การสื่ออารมณ์เชิงบวก หมายถึง การใช้คำสแลงสื่ออารมณ์ที่ดีโดยตรงหรือโดยนัย เช่น ชมเชย สมหวัง ซึ้งใจ ดีใจ ขำตลก เป็นต้น เช่น

น.杀伤力

女孩长得漂亮对于男孩已不具有杀伤力，还需具备些才华。

(ความสวยงามของผู้หญิงนั้นไม่ใช่เสน่ห์ที่แรงพอที่มีต่อผู้ชายแล้ว ยังต้อง

มีความสามารถบ้าง)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๓: ๑๒๕)

杀伤力 ที่นี้ใช้ความหมายที่ ๒ ของคำ เพื่อสื่ออารมณ์ไปทางด้านดี หมายถึง เสน่ห์แรง ซึ่งเป็นคำชมเชยต่อคนอื่นแสดงอารมณ์เชิงบวก คำสแลงจีนที่สื่ออารมณ์เชิงบวกนั้นมี ๔๕ คำ ได้แก่

xx控、达人、黑马、白骨精、酷毙了、钻石男、金龟婿、来电、潮、小清新卖萌、天然呆、有型、MR. Right、太有才了、大片、大大地、酷品、潮男、萝莉、犀利哥、猎头、骨灰级、杀伤力、靠谱、太装了、小强、弄潮儿、雷人、亲…哦！腻歪、弱爆、很疗伤、蛋定、爆红、迷你、xx同学、牛气、露脸、雷锋侠、阔、给力、High、励志哥、硬汉、正、

๒.๒ การสื่ออารมณ์เชิงลบ หมายถึง การใช้คำสแลงสื่ออารมณ์ในด้านที่ไม่ดี โดยเกิดจากความผิดหวัง ความโกรธ ความเศร้าเสียใจ ความเครียด เป็นต้น เช่น

ก.狗血

他们的婚姻如一切冗长的狗血的人间悲剧。

(การแต่งงานของพวกเขาเป็นเรื่องเศร้าที่ทั้งยืดยาวและไม่มีคุณภาพ)

(Youth Literary Digest – Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๓: ๒๕)

狗血 (น้ำเน่า) มาจาก 够 shit หมายถึง ไม่ดีและไม่มีคุณภาพ shit เป็นคำที่ไม่สุภาพในภาษาอังกฤษ แปลว่า อูจระ ชาวอเมริกันชอบใช้คำนี้แสดงอารมณ์โกรธหรืออารมณ์ไม่พอใจ แต่คำสแลงจีนได้เติมคำนำหน้าทำให้อารมณ์โกรธนั้นแรงกว่าเดิม ถูกพ้องเสียงเป็นอีกคำหนึ่งเป็น 狗血 เพื่อลดความหยาบคายของคำและหลีกเลี่ยงใช้คำไม่สุภาพ แต่ยังสื่ออารมณ์เชิงลบเหมือนเดิม คำสแลงที่ใช้สื่ออารมณ์เชิงลบนั้นมีทั้งหมด ๘๑ คำ

คำสแลงที่สื่ออารมณ์เชิงลบและหลีกเลี่ยงใช้คำไม่สุภาพโดยตรง ได้แก่

草泥马、怪黎黍、尼玛、狗血、BT (变态)、TMD (他妈的)、
2B、NC (脑残)、SB (傻 b)、

คำสแลงที่สื่ออารมณ์เชิงลบคำอื่นๆ ได้แก่

恐龙、蛋疼、高富帅、屌丝、D丝、吊丝、悲催、填坑团、Out、
鸡肋、吐槽、非主流、吃货、拼爹、关我鸟事、青蛙、伤不起、
浮云、花花公子、草根、郭美美、郭丑丑、潜规则、无厘头、二
拖拉机、菜鸟、怪胎、枪毙、见光死、抽离、栽了、low、房奴、
重口味、咸鱼、没理想、作秀、八卦、狗仔队、猴急、海龟派、
羡慕嫉妒恨、压力山大、鬼火、冒失鬼、山寨、水、isad、跳墙、
穿小鞋、戴绿帽子、愤青、花瓶、暴发户、山佬、鸵鸟、黑人、
雅贼、杯具、没戏、飞机场、光棍、游水、挂了、偶(呕)像、
贴标签、拧巴、我反正信了! 你妹、傲娇、毒舌、腹黑、
绯闻女孩、软柿子

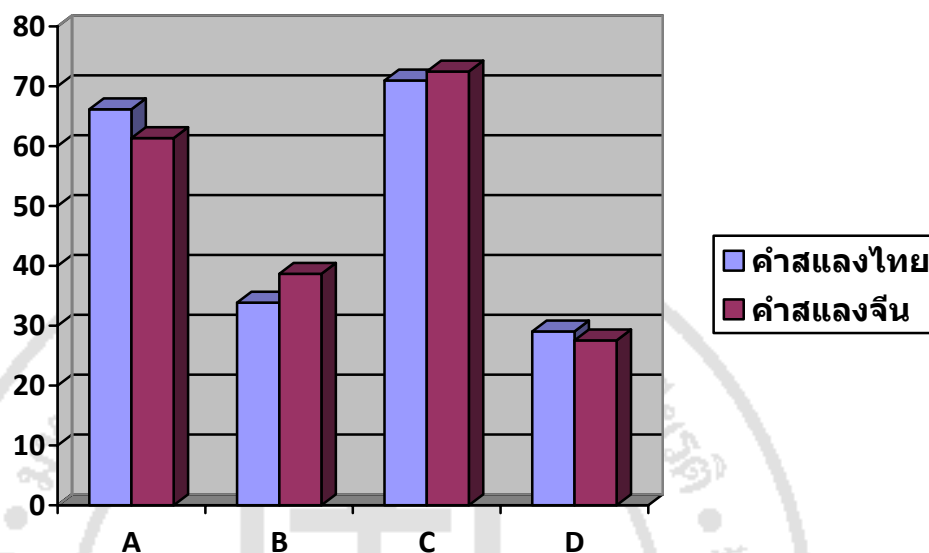
จากการวิเคราะห์การใช้คำสแลงเพื่อการสื่อสารและสื่ออารมณ์ข้างต้น ผู้วิจัยได้พบว่า การ
ใช้คำสแลงจีนเชิงอารมณ์ มีจำนวนทั้งหมด ๑๒๗ คำ และเชิงการสื่อสาร มีจำนวน ๘๐ คำ ในการสื่อ
อารมณ์ คำสแลงที่สื่ออารมณ์เชิงลบ มีจำนวน ๘๑ คำ คำสแลงที่สื่ออารมณ์เชิงบวก มีจำนวน ๔๕ คำ
สรุปได้ว่า คำสแลงจีนส่วนมากเป็นคำที่ใช้สื่อความหมายโดยนัย โดยใช้โวหารภาพพจน์
ต่างๆ และส่วนมากเป็นคำที่ใช้สื่ออารมณ์ โดยเน้นสื่ออารมณ์เชิงลบเป็นหลัก พร้อมทั้งมีคำสแลงที่
ใช้เพื่อลดความหยาบคายในการแสดงอารมณ์ด้วย

๓.๒.๓ การเปรียบเทียบลักษณะการใช้คำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน

คำสแลงไทยและคำสแลงจีนเป็นภาษาที่แตกต่างกัน แต่ก็มีลักษณะการใช้ที่คล้ายคลึงกัน
และแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดของของ Gudykunst และ Ting Toomey (๒๕๓๑: ๕๕-๑๑๕)
เป็นหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบและเทียบตามแผนภูมิดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ ๓.๒

ผลการเปรียบเทียบลักษณะการใช้ของคำสแลงไทย-จีน

หมายเหตุ: A=คำสแลงที่ใช้สื่ออารมณ์ B=คำสแลงที่ใช้เพื่อการสื่อสาร

C=คำสแลงที่สื่อความหมายโดยนัย D= คำสแลงที่สื่อความหมายโดยตรง

คำอธิบาย: คำสแลงไทยที่ใช้สื่ออารมณ์ ๖๖.๖๓% ประกอบด้วยคำสื่ออารมณ์เชิงบวก ๒๔.๓๐% และคำสื่ออารมณ์เชิงลบ ๔๑.๔๓% และการใช้เพื่อการสื่อสาร ๓๓.๘๗% คำสแลงที่ใช้สื่อความหมายโดยนัย ๓๐.๕๖% และคำที่ใช้สื่อความหมายโดยตรง ๒๘.๐๑% ส่วนคำสแลงจีนที่ใช้สื่ออารมณ์ ๖๑.๓๕% ประกอบด้วยคำสื่ออารมณ์เชิงบวก ๒๒.๒๒% และอารมณ์เชิงลบ ๓๙.๑๒% และคำสแลงจีนที่ใช้เพื่อการสื่อสาร ๓๘.๖๕% คำสแลงจีนที่ใช้สื่อความหมายโดยนัย ๓๒.๔๖% และคำสแลงจีนที่ใช้สื่อความหมายโดยตรง ๒๗.๕๔%

สรุปได้ว่า คำสแลงไทย และคำสแลงจีนมีลักษณะการใช้ที่เหมือนกันคือ คำสแลงจะเน้นสื่อความหมายโดยนัยและสื่ออารมณ์เป็นหลัก การใช้คำสแลงสื่ออารมณ์เป็นหลักโดยเน้นการสื่ออารมณ์เชิงลบ ลักษณะการใช้ที่ต่างกันคือ คำสแลงจีนสื่อความหมายโดยตรงนั้นจะมีจำนวนมากกว่าคำสแลงไทย ยังมีลักษณะการใช้คำสแลงที่แตกต่างกันดังรายละเอียดนี้

๑. การใช้คำสแลงลดความหยาบคายของคำไม่สุภาพ คำสแลงไทยมักใช้คำย่อในการหลีกเลี่ยงการใช้คำหยาบคายโดยตรง แต่คำสแลงจีนมักใช้คำย่อและคำพ้องเสียงหลีกเลี่ยงใช้คำที่ไม่สุภาพโดยตรง เช่น

ตารางที่ ๓.๔

ผลการเปรียบเทียบลักษณะการใช้คำสแลงในการลดความหยาบคาย

	การหลีกเลี่ยง คำไม่สุภาพโดยคำย่อ	การหลีกเลี่ยง คำไม่สุภาพโดยคำพ้องเสียง
คำสแลงไทย	กทค.(กะเทยควาย)	ไม่มี
คำสแลงจีน	SB BT TMD	尼玛、草泥马、狗血、

๒. การใช้คำสแลงสื่อความหมายโดยนัย คำสแลงไทยได้ใช้คำพวน คำพังเพย คำซ้ำในการสื่อความหมาย ทำให้การสื่อสารมีสีสันทางภาษาและอารมณ์มากยิ่งขึ้น เช่น

ตารางที่ ๓.๕

ผลการเปรียบเทียบลักษณะการใช้คำสแลงในการสื่อความหมายโดยนัย

	ใช้คำพวน	ใช้คำพังเพย	คำซ้ำ
คำสแลงไทย	ชุยจีจิง	เอาเชือกมา	หมูๆ
คำสแลงจีน	ไม่ได้ใช้		

สรุปลักษณะการใช้ของคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีนได้ว่า ลักษณะการใช้คำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีนมีทั้งลักษณะการใช้ที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ลักษณะที่เหมือนกัน ได้แก่ คำสแลงไทยและคำสแลงจีนเน้นการสื่อความหมายโดยนัยโดยใช้อุปมาโวหาร อติพจน์ บุคคลวัต นามนัยเป็นต้น และมีลักษณะการใช้ว่า ความหมายซับซ้อน มักต้องตีความหมายตามบริบท ในการสื่ออารมณ์นั้นก็จะเน้นสื่ออารมณ์เชิงลบเป็นหลัก เชิงการสื่อสารเป็นรอง แสดงว่า คำสแลงเป็นช่องทางหนึ่งที่ช่วยระบายอารมณ์ต่อสังคม นอกจากนั้น ยังมีลักษณะการใช้ที่ร่วมกันคือ การใช้คำสแลงยังสามารถหลีกเลี่ยงคำไม่สุภาพที่ใช้ในสังคม